

24- 25-26-27-28
Handelingen 29 · 30 · 31- 32 - 33 · 34

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1990-1991

Vergaderingen van januari 1991

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

BEGROETING BUITENLANDSE DELEGATIE

FONDS VOOR PREVENTIE EN SANERING INZAKE LEEFMILIEU EN NATUUR

INTERPELLATIES

NIET-UITZENDEN VAN EEN BRT-AFLEVERING BETREFFENDE DE REPRESSIE

OPVOEDING TOT RELATIEBEKWAAMHEID

OVEREENKOMST TUSSEN HET VLAAMSE GEWEST EN DE NV AQUAFIN

STATUUT BRT

UITVOERING VAN HET MAASDIJKENPLAN

VERONTREINIGING DOOR MESTSTOFFEN

VERZOEKSCHRIFTEN

VLAAMSE DIENST VOOR DE BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMSE INSTELLING VOOR TECHNOLOGISCH ONDERZOEK

VLAAMS INSTITUUT VOOR DE BEVORDERING VAN HET WETENSCHAPPELIJK-
TECHNOLOGISCH ONDERZOEK IN DE INDUSTRIE

VORMING EN BEGELEIDING VAN ZELFSTANDIGEN EN KMO's

Inhoud

Nr. 24   **Maandag 7 januari 1991**

Berichten van verhindering, blz. 829

Samenstelling van een Commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 829

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de NV Aquafin, blz. 829

Sprekers : de heren A. Denys, L. Hancké, J. Timmermans, J. Geysels, Minister T. Kelchtermans, de heren Jozef Bosmans, G. Verhaegen

Motie van aanbeveling, blz. 845

Interpellatie van de heer J. Dufaux tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de oprichting van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, blz. 845

Sprekers : de heren J. Dufaux, J. Cuyvers, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer W. Peeters tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het niet-uitzenden van een BRT-aflevering betreffende de repressie

Interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het niet-uitzenden van een BRT-aflevering betreffende de repressie, blz. 847

Sprekers : de heren W. Peeters, W. Luyten, G. Annemans, Minister P. Dewael, de heren L. Hancké, G. Verhaegen

Motie van aanbeveling, blz. 855

Interpellatie van mevrouw N. Maes tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de weerslag van de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs op het aantal inschrijvingen in de Nederlandstalige muziekacademies in Brussel, blz. 855

Verdaagd

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het Erasmusproject, blz. 855

Sprekers : de heer E. Van Vaerenbergh, Minister D. Coens

Interpellatie van mevrouw F. Brepoels tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de uitbreiding van de Franstalige school in Sint-Martens-Voeren

Interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de politiek van de Vlaamse Executieve in Voeren, blz. 858

Sprekers : mevrouw F. Brepoels, de heren G. Annemans, W. Luyten, Minister D. Coens, Minister G. Geens

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de omzetting van de eindejaarspremie van leraren en ambtenaren in maaltijdcheques

Verdaging, blz. 863

Interpellatie van de heer G. Verhofstadt tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het niet-instellen van een annulatieberoep bij het Arbitragehof inzake de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen

Verdaging, blz. 863

Regeling van de werkzaamheden, blz. 863

Verzoekschriften, blz. 863

Nr. 25   **Dinsdag 8 januari 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 865

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 865

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 865
Intrekkingen, blz. 865

Verslagen

indiening, blz. 866

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 866

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 866

Ontwerp van decreet tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer

— 408 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 866

Sprekers : de heer F. Aerts, verslaggever, de heren J. Caudron, E. Vandebosch, J. Timmermans, J. Geysels, Minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 874

Sprekers : de heer J. Geysels, Minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

— 423 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 877

Sprekers : de heren E. Vandebosch, M. Capoen, A. Van Nevel, verslaggever, J. Cuyvers, Minister T. Kelchtermans

mans, de heren E. De Groot, J. Timmermans, J. Van Looy

Regeling van de werkzaamheden, blz. 888

Nr. 26   **Dinsdag 8 januari 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 889

Samenstelling van een Commissie, blz. 889

Wijziging onder de plaatsvervangende leden

Ontwerp van decreet inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

— 423 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 889

Sprekers : de heren J. Van Looy, J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 897

Sprekers : de heren J. Cuyvers, J. De Seranno, Minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet betreffende de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek

— 425 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 914

Sprekers : de heer F. Aerts, verslaggever, de heer J. Laverge, Minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 917

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel

— 426 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 922

Sprekers : mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens, verslaggever, de heer J. Laverge, Minister N. De Batselier, de heren W. Luyten, A. Denys, G. Janzegers, P. Deprez, G. Annemans, W. Verreycken

Artikelsgewijze bespreking, blz. 935

Regeling van de werkzaamheden, blz. 939

Nr. 27   **Woensdag 9 januari 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 941

Ontwerp van decreet betreffende de oprichting van een Vlaams Instituut voor de

bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie — 427 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 941

Sprekers : de heer F. Aerts, verslaggever, de heren J. Laverge, H. Candries, G. Verhaegen, Minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 948

Ontwerp van decreet betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen — 428 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 952

Sprekers : mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens, verslaggever, de heer J. Laverge, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heer H. Candries, Minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 960

Beleidsbrief Opvoeding tot relatiebekwaamheid

— 379 (1990-1991) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 971

Sprekers : de heer F. Sarens, verslaggever, de heer G. Janzegers, verslaggever

Regeling van de werkzaamheden, blz. 973

Nr. 28   **Woensdag 9 januari 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 975

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de heropening van de vetsmelterij-beenmaaldery Baert-Verlee in Rillaar, blz. 975

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de werkingsproblemen bij OVAM ten gevolge van de inwerkingtreding van het decreet betreffende het bestuurlijk beleid, blz. 976

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de overtreding van TALUFT-normen voor stofhinder in de Gentse Kanaalzone, blz. 978

Actuele vraag van de heer J. Laverge tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over mogelijke problemen bij de uitbreiding van de Vlaamse school in Komen, blz. 979

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer L. Van den Bossche, Ge-

meenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het imago van de Vlaamse administratie naar aanleiding van een VTM-uitzending, blz. 980

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de voorgenomen ontslagen bij Sylvania GTE in Tienen en Philips in Leuven, blz. 981

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van de uitvoering van het bestaande Maasdijkplan, blz. 982

Sprekers : de heer M. Didden, Minister J. Sauwens

Motie van aanbeveling, blz. 984

Beleidsbrief Opvoeding tot relatiebekwaamheid

- 379 (1990-1991) — Nrs. 1 - 3

Bespreking (Voortzetting), blz. 984

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heren E. Baldewijns, E. Van Vaerenbergh, Minister D. Coens

Motie van aanbeveling, blz. 990

Ontwerp van decreet tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer

— 408 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmingen, blz. 990

Hoofdelijke stemming, blz. 991

Ontwerp van decreet inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

— 423 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmingen, blz. 991

Hoofdelijke stemming, blz. 1001

Ontwerp van decreet betreffende de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek

— 425 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen, blz. 1002

Hoofdelijke stemming, blz. 1003

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel

— 426 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen, blz. 1004

Hoofdelijke stemming, blz. 1008

Ontwerp van decreet betreffende de oprichting van een Vlaams Instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie - 427 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen, blz. 1009

Hoofdelijke stemming, blz. 1009

Ontwerp van decreet betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandi-

gen en de kleine en middelgrote ondernemingen

— 428 (1990-1991) — Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingen, blz. 1010

Hoofdelijke stemming, blz. 1012

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1013

Nr. 29   **Dinsdag 22 januari 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1015

Samenstelling van een Commissie, blz. 1015

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de noodzakelijkheid van een algemeen MER-decreet, blz. 1015

Sprekers : de heren J. Timmermans, E. Gryp, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer Jozef Bosmans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de maximaal toelaatbare concentraties van reststoffen in het leidingwater, blz. 1019

Sprekers : de heren Jozef Bosmans, J. Dufaux, E. Gryp, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer E. Gryp tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de uitvoering van het milieuvergunningdecreet, blz. 1024

Sprekers : de heren E. Gryp, E. Vandebosch, J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1029

Interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bijsturing van het Afvalstoffenplan 1991-1995, blz. 1029

Ingetrokken

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1029

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vaststelling van het Afvalstoffenplan 1991-1995

Interpellatie van de heer I. Egelmeers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het milieubeleid in de Rupelstreek, blz. 1029

Sprekers : de heren J. Timmermans, I. Egelmeers, E. Vandebosch, E. Van Vaerenbergh, J. Geysels, F. Cauwenberghs, mevrouw M. Vogels, Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1038

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1038

Nr. 30   **Dinsdag 22 januari 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1039

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer G. Verhofstadt tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over het niet-instellen van een annulatieberoep bij het Arbitragehof inzake de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen, blz. 1039

Verdaagd

Interpellatie van mevrouw N. Maes tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de weerslag van de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs op het aantal inschrijvingen in de Nederlandstalige muziekacademies in Brussel, blz. 1039

Sprekers : mevrouw N. Maes, Minister D. Coens, de heer W. De Vlieghe-re

Motie van aanbeveling, blz. 1044

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de omzetting van de eindejaarspremie van leraren en ambtenaren in maaltijdcheques

Interpellatie van de heer W. De Vlieghe tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het gebruik van maaltijdcheques als eindejaarspremie voor ambtenaren

Interpellatie van de heer L. Peeters tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het gebruik van maaltijdcheques door de Executieve, blz. 1044

Sprekers : de heren E. Beysen, W. De Vlieghe, L. Peeters, J. De Roo, Minister L. Van den Bossche, de heer J. Geysels

Interpellatie van de heer R. Garcia tot de

heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de subsidiëring van het Centrum voor Levens- en Gezinsvragen SJERP van de Vrije Universiteit Brussel, blz. 1054

Sprekers : de heren R. Garcia, E. Van Vaerenbergh, Minister J. Lenssens

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het toezicht van de Vlaamse Executieve op de facilititeitengemeenten, blz. 1057

Sprekers : de heer E. Van Vaerenbergh, Minister L. Van den Bossche

Interpellatie van de heer L. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de overdracht van het personeel van de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel naar de Gewesten, blz. 1060

Sprekers : de heer L. Peeters, Minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1063

Nr. 31   **Woensdag 23 januari 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1065

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Voorstel van decreet van de heer A. Denys, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heren D. Van Mechelen en G. Verhofstadt houdende oprichting en regeling van het statuut van de Vlaamse openbare radio-omroepmaatschappij en een Vlaamse openbare televisie-omroepmaatschappij — 316 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 1065

Motie van orde

Voorstel tot verwijzing naar Commissie, blz. 1065

Sprekers : de heren A. De Beul, A. Denys, H. Van Dienderen, G. Verhaegen, P. Chevalier, L. Vanhorenbeek

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Voorstel van decreet van de heer A. Denys, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heren D. Van Mechelen en G. Verhofstadt houdende oprichting en regeling van

het statuut van de Vlaamse openbare radio-omroepmaatschappij en een Vlaamse openbare televisie-omroepmaatschappij — 316 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1068

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heren A. Denys, W. Luyten, E. Van Rompuy, A. De Beul, H. Van Dienderen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1081

Nr. 32   **Woensdag 23 januari 1991**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1083

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1083

Sprekers : de heren W. Verreycken, E. Van Rompuy, A. De Beul, L. Vanhorenbeek, Minister L. Van den Bossche, de heren P. Chevalier, A. Denys

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1100

Sprekers : de heren L. Vanhorenbeek, E. Van Rompuy, A. Denys, A. De Beul, P. Chevalier, W. Verreycken, H. Suykerbuyk, H. Candries, D. Van Mechelen, H. Van Dienderen, G. Verhaegen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1118

Nr. 33   **Donderdag 24 januari 1991**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1119

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1119

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1119

Samenwerkingsakkoord

Indiening en verwijzing, blz. 11119

Verslag

Indiening, blz. 1119

Jaarverslag

Indiening, blz. 1120

Verzoekschrift

Indiening en verwijzing, blz. 1120

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad

Indiening, blz. 1120

Resolutie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Indiening en verwijzing, blz. 1120

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1120

Schriftelijke vragen

Indiening, blz. 1120

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap

— 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Artikelsgewijze bespreking (Voortzetting), blz. 1120

Sprekers : de heren A. De Beul, A. Denys, E. Van Rompuy, L. Vanhorenbeek, P. Chevalier, W. Verreycken, Minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1138

Nr. 34 Donderdag 24 januari 1991 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1139

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het dossier van de verbrandingsoven in Vlaams Brabant, blz. 1139

Actuele vraag van de heer R. Van Hoo-land tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de participatie van Severn Trent bij de bouw, de financiering en de exploitatie van een nieuwe waterzuiveringsinfrastructuur in Vlaanderen, blz. 1140

Actuele vraag van de heer R. Van Hoo-land tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de personeelsbezetting bij OVAM in het licht van de nieuwe personeelsformatie en taakomschrijving, blz. 1141

Actuele vraag van de heer M. Van Peel tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de beschikbaarheid op 1 februari van alle elementen die de scholen in staat moeten stellen het personeelskadêr, de kredieten, de toela-

gen en de rationalisatienormen te berekenen, blz. 1142

Actuele vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de Vlaamse school in Komen, blz. 1143

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de omvorming van een ambachtelijke zone tot landbouwgebied in Zoersel, blz. 1144

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het verlenen van een vergunning voor de uitbreiding van een transportbedrijf in Beveren, blz. 1145

Actuele vraag van de heer L. Dierickx tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, over de houding van de VDAB ten opzichte van Nederlandsonkundige werkzoekenden en buitenlandse, blz. 1146

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de door de regionalisering van het Rijksfonds voor de Sociale Reclassering van Minder-Validen veroorzaakte moeilijkheden bij het uitreiken van parkeerkaarten, blz. 1147

Verdaagd

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de verstoring van de saneringsoperatie betreffende de tankcleaning-bedrijven ten gevolge van een uitspraak van de rechtbank te Dendermonde, blz. 1147

Sprekers : de heer J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans

Actuele interpellatie van de heer M. Van Peel tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de waterverdragen met Nederland, blz. 1150

Sprekers : de heren M. Van Peel, E. Gryp, Minister J. Sauwens, de heren E. Beysen, L. Hancké

Begroeting buitenlandse delegatie, blz. 1157

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1157

Motie van aanbeveling van mevrouw A. Leysen C.S. tot besluit van de op 9 januari 1991 behandelde Beleidsbrief Opvoeding tot relatiebekwaamheid — 379 (1989-1990) — Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1157

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys tot besluit van de op 7 januari 1991 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest

en de NV Aquafin — 442 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1158

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geyssels, J. Timmermans

Motie van aanbeveling van de heer W. Verreycken tot besluit van de op 7 januari 1991 door de heer W. Peeters en de heer G. Annemans gehouden interpellaties tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het niet-uitzenden van een BRT-aflevering betreffende de repressie

— 443 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1161

Sprekers : de heren W. Verreycken, W. Peeters

Motie van aanbeveling van de heer C. Moors C.S. tot besluit van de op 9 januari 1991 behandelde actuele interpellatie van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van de uitvoering van het bestaande Maasdijkenplan

— 444 (1990-1991) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1163

Actuele vragen (Regl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de door de regionalisering van het Rijksfonds voor de Sociale Reclassering van Minder-Validen veroorzaakte moeilijkheden bij het uitreiken van parkeerpaarten, blz. 1163

Actuele interpellatie (Regl. art. 77) **en toegevoegde actuele vraag** (Regl. art. 75, 4, c)

Actuele interpellatie van mevrouw F. Brepoels tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een mogelijke wijziging van het gewestplan betreffende de Solterheide te Neerglabbeek

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de voorgenomen gewestplanwijziging betreffende de Solterheide te Neerglabbeek, blz. 1164

Sprekers : mevrouw F. Brepoels, de heer H. Van Dienderen, Minister L. Walt Niel, de heren M. Didden, V. Peuskens

Voorstel van decreet van de heren P. Chevalier en E. Van Rompuy houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 349 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 18

Artikelsgewijze bespreking (Voortzetting), blz. 1171

Sprekers : de heren A. De Beul, E. Van Rompuy, A. Denys, W. Verreycken, P. Chevalier, Minister L. Walt Niel, de heer G. Annemans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1191

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

M. Tyberghien-Vandenbussche ; gezondheidsredenen.

Jos Bosmans, M. Capoen, J. Caudron, W. Content, J. Cuyvers, O. Van den Broeck, A. Van Nevel ; buitenslands.

P. Berben, O. Lefeber ; ambtsverplichtingen.

R. Vannieuwenhuyze, J. Verheyden ; familieverplichtingen.

INTERPELLATIËS (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer G. Verhofstadt tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over het niet-instellen van een annulatieberoep bij het Arbitragehof inzake de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen

De Voorzitter : Dames en heren, in overleg tussen de interpellant en de

Minister, is de interpellatie van de heer Verhofstadt verschoven naar een latere Openbare Vergadering.

Interpellatie van mevrouw N. Maes tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de weerslag van de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs op het aantal inschrijvingen in de Nederlandstalige muziekacademies in Brussel

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Maes tot de heer Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de weerslag van de hervorming van het deeltijds kunstonderwijs op het aantal inschrijvingen in de Nederlandstalige muziekacademies in Brussel.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, er is al heel wat te doen geweest over het muziekonderwijs met beperkt leerplan, of het deeltijds muziekonderwijs. Ik wil het niet globaal hebben over alle problemen die zich in dit onderwijs voordoen.

Wij hebben een decreet goedgekeurd. In titel V van dit decreet is de hervorming van dat onderwijs vastgelegd. Op het ogenblik van de behandeling van dat decreet hebben wij onze bezorgdheid uitgesproken, samen met andere fracties, over de toekomst van het Nederlandstalig muziekonderwijs in Brussel.

Ik meen trouwens te weten dat de Werkgroep Brussel gisteren de intentie had hierover te handelen, maar ik

ken het resultaat van die bespreking niet. We vreesden dat het aantal inschrijvingen in het Nederlandstalig onderwijs met beperkt leerplan zou verminderen ingevolge de invoering van een dubbel inschrijvingsgeld en dat de concurrentie met het Franstalig muziekonderwijs welhaast onmogelijk zou worden. Wij hebben dan ook, gevolgd door vele leden, deze mening in amendementen gegoten opdat dit inschrijvingsgeld zou wegvallen.

Op 9 juli 1990 verklaarde Minister Coens het volgende vooraleer de stemming over dat amendement plaatshad : Ik wens te bevestigen dat, in overleg met de Voorzitter en de leden van de Executieve, werd beslist dat wij deze zaak zullen evalueren. De diverse fracties hebben hierom gevraagd en ik heb dat herhaaldelijk toegezegd. Het is evident dat wij bij deze evaluatie ook rekening zullen houden met de specifieke situatie van het Brussels deeltijds kunstonderwijs en de concurrentiepositie ten overstaan van het Franstalig onderwijs.

Over deze evaluatie wil ik het hebben. Ik heb immers enkele bedenkingen en vragen over de evaluatiecommissie. Deze commissie is samengesteld uit de inspecteurs, de coördinatoren, de inrichtende machten, afgevaardigden van drie vakbonden, een afgevaardigde van de Gemeenschapsminister van Onderwijs en een afgevaardigde van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

De commissie heeft een dubbele opdracht. Het aantal uren leerkracht zal worden geëvalueerd, de voorberei-

Maes

ding zal gebeuren door de administratie van Onderwijs. De schoolorganisatie en de kwaliteit van het onderwijs, zal worden voorbereid door de Vereniging van Steden en Gemeenten.

Bij mijn weten is er geen sprake van de specifieke evaluatie van de problematiek in Brussel. Ik heb vernomen dat verschillende coördinatoren, onder meer deze voor het muziekonderwijs, deel zullen uitmaken van de evaluatiecommissie, dat is vanzelfsprekend. De daling van het leerlingenaantal in Brussel geldt evenwel niet voor het Vlaamse land. In Vlaanderen doet zich — met uitzondering voor het woord, waar de daling spectaculair is — immers geen daling voor.

Ik ben geen musicus en ken meer van woord dan van noten, maar ik weet dat de programma's woord voor ernstige kritiek vatbaar zijn. De coördinator oefent zijn taak reeds drie jaar uit. Hij zal de enige zijn die spreekt namens deze afdeling. De directeurs van het muziekonderwijs kennen immers meestal weinig van het woord, de meeste onder hen zijn immers musici. Zij betrouwen zich dan ook op die ene specialist, die niet coördineert, maar wel dicteert. Hij doet dit nu reeds gedurende het hele experiment, hij luistert niet en is volgens mij niet de juiste persoon om de evaluatie te doen voor woord.

Wij waren bezorgd dat de evolutie van het leerlingenaantal in het Nederlandstalig muziekonderwijs waarschijnlijk negatief zou zijn. Wij hebben dan ook via steekproeven aan de directies gevraagd wat hun indruk was over het leerlingenaantal. Dit leidde tot een aantal merkwaardige vaststellingen.

De toestand is niet dezelfde in elke school ; dit zou trouwens verwondering wekken. Er zijn evenwel belangrijke verschillen met het Franstalig onderwijs in het algemeen. Bovendien zijn er een aantal algemene klachten van het Nederlandstalig muziekonderwijs.

Ten eerste, de grote concurrentievervalsing. Sommige muziekacademies zijn heel prestigieus, andere zijn klein en moeten met ongelijke wapens

strijden. Het Franstalig onderwijs vraagt nog altijd geen inschrijvingsgeld. In het Nederlandstalig onderwijs met beperkt leerplan betaalt men voor kinderen 1.000 frank, voor volwassenen 3.000 frank. In het Franstalig onderwijs betaalt men dus niets ; daarbij moet men weten dat de inschrijvingen soms aan dezelfde tafel gebeuren ; dus is het begrijpelijk dat ze concurrentievervalsing werken.

Ten tweede, belangrijk is ook de beginleeftijd. Een algemene klacht in het muziekonderwijs is dat men met sommige instrumenten te laat begint ; de beginleeftijd ligt in het Franstalig onderwijs lager, met name zes jaar ; in het Nederlandstalig onderwijs is dit acht jaar.

Een aantal gemeenten in het Vlaamse land bijvoorbeeld, betalen het eerste jaar zelf. Maar de gemeenten in het Brusselse doen dit vanzelfsprekend niet voor het Nederlandstalig muziekonderwijs. Dat zou de Minister of de commissie moeten doen. In dit opzicht gebeurt er niets. Kinderen worden op jonge leeftijd reeds agetrokken door het Franstalig muziekonderwijs ; vaak is de jonge leeftijd de beste leeftijd om te beginnen met sommige instrumenten.

Derde kritiek : het Franstalig onderwijs is meer toegespitst op individuele begeleiding en heeft dan ook een evenredige groei van het urenpakket. In het Nederlandstalig muziekonderwijs ligt dit anders : langs Nederlandstalige kant was er een toevloed van leerlingen. Wellicht zal de Minister mij antwoorden dat de toevloed zo groot was dat het noodzakelijk was besparingsmaatregelen in te voeren en de individuele begeleiding te vervangen door een collectieve begeleiding aan twee of drie leerlingen per uur. Andere academies zullen dit vertellen door elk kind in plaats van één uur twintig minuten toe te kennen. Dat is echter niet de door de Minister voorgestelde aanpak. Maar de leraars zijn er niet op die aanpak voorbereid. Ons muziekonderwijs stelt nog altijd de individuele begeleiding als regel, waarvoor men opleiding geeft in ons hoger muziekonderwijs.

Het Franstalig muziekonderwijs heeft dat systeem volgehouden en

heeft bijgevolg een groter urenpakket gekregen. Bovendien heeft het Franstalig muziekonderwijs geen collectieve nevenvakken, zoals dat bij ons het geval is. De Minister kent mijn genuanceerd standpunt ter zake. Ik ben er voorstander van dat deze collectieve vakken ook worden gegeven. Maar wanneer men alleen maar kijkt naar het netto rendement inzake opleiding-instrument, is men geneigd deze collectieve vakken en het belang ervan te veronachtzamen, zeker wanneer het in concurrentie staat met Franstaligen, waar meer uren instrument worden toegekend en waar men minder collectieve vakken moet volgen.

Tenslotte — en niet in het minst — is de huisvesting van onze muziekacademies met beperkt leerplan — en dat is soms ook voor de andere het geval — lamentabel ; ze laat vaak te wensen over. Ik kan u ter zake een voorbeeld geven : in de gebouwen van de muziekacademie, Oudergemlaan nummer 124, werd een lokale school afgekeurd wegens een bestaande draaitrap. De draaitrap wordt door de brandweer als onveilig beschouwd. Welnu, men heeft er geen andere trap geplaatst, maar men heeft gewoon het gebouw afgekeurd, waardoor de school moest uitwijken naar minder interessante lokalen.

Mijnheer de Minister, zo zijn er een aantal algemene kenmerken en concurrentievervalsende factoren ten aanzien van het Franstalig onderwijs.

Wat de toepassing betreft, kan men zeggen dat het al bij al nog meevalt. De Minister zal mij straks wellicht dit antwoord geven ; hij zal zelfs bepaalde geruststellende cijfers kunnen geven, maar ook dat moet worden generaliseerd.

In 1988 telde de rijksmuziekacademie van Etterbeek 281 leerlingen, in 1989 steeg dit aantal tot 292, in 1990 hebben zij 323 leerlingen. U zal zeggen dat dit prachtig is, dat dit zelfs een aangroei is, maar die aangroei is schijn, want 91 leerlingen betaalden geen inschrijvingsgeld. Zij hebben ook geen formulier ingevuld ; op papier bestaan die leerlingen dus niet en dan stellen wij een betekenisvolle

Maes

daling vast, want van 323 leerlingen moeten er 91 worden afgetrokken.

Ik overloop een aantal cijfers zonder ermee rekening te houden of de leerlingen al dan niet betaald hebben. Ik heb een aantal gegevens opgevraagd, waarvan ik u nu de resultaten geef. Uit Sint-Pieters-Woluwe waren er in 1988 20 studenten, in 1989 53 en in 1990 nog 30. Uit Wezembeek-Oppem waren er in 1989 34 en in 1990 12. Uit Kraainem waren er in 1989 21, nu nog 8.

Minister D. Coens : Dit zijn Brusselse gemeenten.

Mevrouw N. Maes : Ik spreek over de muziekacademie van Sint-Pieters-Woluwe, die ook vestigingen heeft in Wezembeek-Oppem, in Kraainem en in Sint-Lambrechts-Woluwe. Sommige van deze academies halen het grootste leerlingenaantal in het Vlaamse randgebied en de concurrentiepositie is daar natuurlijk minder belangrijk want in Vlaanderen moet sowieso inschrijvingsgeld worden betaald en daar telt de concurrentievervalsing minder.

Samengevat staat tegenover een totaal van 118 leerlingen in 1989 in deze gemeenten alleen, een totaal van 52 in 1990. Dat betekent een daling van 66 ten honderd, in gemeenten die onderhevig zijn aan de concurrentie met het Franstalig onderwijs.

We kunnen ook de cijfers van kinderen afkomstig uit de negentien Brusselse gemeenten als voorbeeld nemen. In 1989 waren er 75, in 1990 nog 42, dat komt neer op een daling van 33 leerlingen.

Mijnheer de Minister, wij krijgen niet overall hetzelfde beeld maar rekening houdend met het totaal aantal leerlingen in deze ene academie, namelijk van 170 in 1989 naar 80 in 1990 betekent dit een zeer drastische daling.

In Anderlecht ging men van 850 naar 763 leerlingen, maar slechts 738 voldoen aan de nieuwe voorwaarden, een aantal betalen met name geen inschrijvingsgeld. Schaarbeek daalde van 562 naar 536 ; Sint-Agatha-Ber-

chem kent een stijging van het aantal — en dit is één van de weinige — van 570 naar 595 ; Brussel daalt van 381 naar 278 ; Ukkel stijgt van 69 naar 72, dus ongeveer een status-quo, en Sint-Lambrechts-Woluwe telt nu 115 leerlingen, maar hiervan ken ik het vroegere cijfer niet.

Uit de reacties blijkt dat de verhoging van het inschrijvingsgeld niet als enige factor wordt beschouwd voor de afname van het leerlingenaantal. De leerlingen willen wel voor een degelijk onderwijs betalen. Zij stellen echter voorop dat uitzonderingsmaatregelen moeten worden voorzien.

Wat ons betreft, mijnheer de Minister, pleiten wij nog altijd voor een globale afstemming van de concurrentievoorwaarden. Wanneer men aan het inschrijvingsgeld niets heeft willen doen, moeten wij hiervan nu de gevolgen dragen. Ik ben benieuwd voor de cijfers die de Minister zelf ons zal geven ; ik veronderstel dat intussen de officiële tellingen zijn gebeurd en men bijgevolg een overzicht zal hebben van de terugloop van het aantal leerlingen.

Ik meen dat de evaluatie nog niet is afgerond, dat zij zelfs nog niet is begonnen. Ik dring er dan ook op aan dat de zaken die zouden worden geëvalueerd ook aan onze Raad worden voorgesteld. Is er een specifieke evaluatie van het Brussels deeltijds kunstonderwijs, van zijn overlevingskansen op termijn, onder meer inzake administratieve omkadering ? Het moet gezegd dat de situatie van het Brussels deeltijds kunstonderwijs afsteekt tegen dit van de rest van het Vlaamse land. Ondanks de verdubbeling van de inschrijvingsgelden heeft het kunstonderwijs, zowel schone kunsten als muziek, woord en dans, in de rest van het land zijn cijfers praktisch gehandhaafd. Er moet dus worden vastgesteld dat in de rest van het Vlaamse land de bloei is afgevoerd en zich nu een stabilisatie heeft voorgedaan.

De Minister weet echter dat de expansie van ons kunstonderwijs hem voor niet minder dan 4.000 nieuw in te richten lesuren stelt in het Vlaamse land, wat een aanzienlijke inspanning zal vergen, ik denk zelfs iets groter

dan de Minister heeft voorzien. Wat Brussel betreft, steekt deze situatie schril af. Ik hoop dan ook dat na de evaluatie die, naar ik verneem, in alle objectiviteit zal kunnen gebeuren, gepaste conclusies zullen worden getrokken. **(Applaus)**

De Voorzitter : Minister Coens heeft het woord.

Minister D. Coens : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, eerst en vooral zou ik de bezorgdheid van collega mevrouw Maes, die met betrekking tot deze problematiek de toek is van vele leden van de Vlaamse Raad, willen bijtreden en de gedane beloften bevestigen. Ik heb dat trouwens mogen doen namens de ganse Executieve, waar wij een en ander zullen moeten doen om de situatie recht te trekken.

Vooraf wens ik te verklaren om welke redenen wij nog maar staan waar wij nu staan. De cijfers zijn zeer laat-tijdig binnengekomen, wat een slechte gewoonte in het hele kunstonderwijs is. Dit jaar kan natuurlijk als verontschuldiging de vernieuwing worden ingeroepen van het deeltijds kunstonderwijs. Het gaat hier echter om een structureel gegeven en ik kan mij daar moeilijk bij neerleggen. Het heeft immers tot gevolg gehad dat de evaluatiecommissie nu nog met haar werk moet beginnen. Daardoor wordt mij de gelegenheid geboden nader toe te zien op de kwalificatie van de leden van de commissie, meer bepaald op het stuk van hun trouwheid met de specifieke problematiek te Brussel. Steden en gemeenten hebben uiteraard wel een inbreng, maar er kunnen daar ook personen worden aangeduid, die trouw zijn met de situatie in Brussel. Preciese gegevens daaromtrent heb ik hier niet voorhanden. Dit probleem kan nog worden bijgestuurd, zoals de andere functies waarover u, mevrouw Maes, heeft gesproken. Ik zal mij trouwens vergewissen nopens het optreden van deze personen, die zich in een specifieke sector, met eigen kenmerken, bewegen.

Tot op heden bestaat er enige controverse over de cijfers. Dat is zeer ernstig, want ik stel vast dat uw cijfers en deze waarover ik beschik niet

Coens

kloppen. Daarom wil ik deze cijfers nogmaals met de administratie verifiëren. Over de betalingen heb ik geen cijfers. Wat kunnen cijfers betekenen, wanneer wij niet over die gegevens beschikken? Daarom ben ik voorzichtig met het verstrekken van cijfers op dit ogenblik. De cijfers, die ik voor mij heb, laten mij enkel toe te zeggen dat deze op dit ogenblik op praktisch alle punten afwijken van de uwe. Ik baseer mij op de gegevens van de administratie, maar ik wil mij daar vooralsnog niet bij neerleggen als zouden het vaststaande gegevens zijn. Voorzichtigheid is daarom nog steeds geboden, maar ik zal meteen na deze bijeenkomst aan de administratie opdracht geven over te gaan tot de verificatie van de cijfers, zelfs wanneer de afwijkingen niet erg spectaculair zijn.

Ik heb ter zake dezelfde trend vastgesteld als u, met name dat het muziekonderwijs in Brussel een groter verlies kent dan in Vlaanderen. Wanneer wij vergelijken met het jaar 1988-1989 of met 1989-1990 is er een verlies van circa 4 ten honderd voor Vlaanderen, terwijl dit 11 tot 13 ten honderd is voor Brussel. Dat zijn de cijfers waarover wij op dit ogenblik beschikken.

Dat is waarschijnlijk het gevolg van een samenloop van omstandigheden. Ik durf niet zeggen dat de verhoging van het inschrijvingsgeld een beslissende factor is, aangezien de weerstand tegen de nieuwe structuur evenmin van aard was meer leerlingen aan te trekken. Het is merkwaardig, maar niet verwonderlijk op sociologisch vlak, aangezien bepaalde omstandigheden, zoals bij de witte woede, aanleiding hebben gegeven tot een daling van de studenten in het verpleegkundig onderwijs.

Maar dit alles is niet voldoende om het huidige fenomeen te verklaren. Het kan trouwens ook zijn dat deze situatie zich slechts dit jaar voordoet. Het hoeft niet noodzakelijkerwijs een trend te worden.

Niettegenstaande een verhoging van de inschrijvingsgelden, wordt in het beeldende kunstonderwijs een verhoging van het aantal leerlingen, zowel

in Vlaanderen als in Brussel — de stijging is er evenwel niet zo sterk als in Vlaanderen — van respectievelijk 13 en 6 ten honderd genoteerd. Bijgevolg is dus — ik herhaal het — de stijging van de inschrijvingsgelden zeker niet de enige verklarende factor. Er is ook een andere populatie. Om het probleem te kunnen verhelpen moeten wij dan ook weten welke groep achterblijft. Cijfers ter zake heb ik op dit moment nog niet.

Ik kan enkel besluiten dat er met betrekking tot het muziekonderwijs in Brussel iets specifiek aan de hand is, dat niet enkel wordt verklaard door de verhoging van de inschrijvingsgelden. De gegevens moeten dus worden verfijnd — bijvoorbeeld inzake leeftijdsgroepen en herkomst — vooraleer ik maatregelen kan nemen. De evaluatiecommissie moet voldoende in staat zijn om de analyse te kunnen beoordelen.

Mevrouw Maes heeft mij goede suggesties aan de hand gedaan die ik nader zal onderzoeken en op basis waarvan ik de evaluatiecommissie zal vragen met bekwaame spoed voorstellen in te dienen die ik aan de Vlaamse Executieve en de Vlaamse Raad en inzonderheid de Commissie voor Onderwijs ter bespreking zal voorleggen. Niets belet mij om het rapport van de evaluatiecommissie aan de Vlaamse Raad te bezorgen terwijl ik intussen de zaak aanhangig maak in de Vlaamse Executieve.

Ik kan u wel geruststellen dat de terugval van het aantal leerlingen het aantal leraarsuren niet negatief beïnvloedt. Samen met u ben ik over meer bezorgd dan alleen het behoud van de werkgelegenheid, die trouwens verzekerd lijkt.

De interpellant stelt in haar vraagstelling voor om het administratief personeel uit te breiden. Ik meen echter dat er meer nodig zal zijn, bijvoorbeeld een degelijke voorlichtings- en promotiecampagne voor het muziekonderwijs in Brussel om onze Vlaamse cultuur en aanwezigheid in Brussel te onderstrepen. Natuurlijk spelen factoren als een sterke administratieve ondersteuning, uitrusting en infrastructuur mede een rol voor de Vlaamse uitstraling. Ter zake rijzen

inderdaad in een aantal dossiers problemen maar die zijn niet overal hetzelfde en moeten afzonderlijk worden behandeld.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, op grond van de cijfers, die nog voor verificatie vatbaar zijn, zullen wij nu eindelijk serieus werk kunnen maken van de oplossing van dit probleem, waarvoor specifieke maatregelen zich opdringen. Daarom zullen wij de evaluatiecommissie dringend moeten vragen om binnen een bepaalde termijn een rapport uit te brengen dat ik aan de Commissie voor Onderwijs zal bezorgen ten einde op tijd, samen met de Executieve en de Raad, te komen tot oplossingen zodanig dat wij volgend schooljaar niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als vandaag.

De Voorzitter : De heer De Vlieghe heeft het woord.

De heer W. De Vlieghe : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, het verheugt mij dat mevrouw Maes al deze zeer pertinente vragen heeft gesteld en een grondige analyse heeft gemaakt van het probleem van het muziekonderwijs voor de Vlamingen in Brussel. Dit probleem wordt veroorzaakt door de concurrentievervalsing en door de reorganisatie van dit onderwijs in het algemeen waarbij geen rekening werd gehouden met de specifieke Brusselse omstandigheden.

Ik vrees dat de Vlaamse Regering de zaken verkeerd heeft aangepakt. Zij heeft bij wijze van spreken eerst een muur uitgebroken en daarna een evaluatiecommissie van architecten aangesteld om na te gaan wat ermee moet gebeuren. Het is niet nodig een architect te zijn. Als u de situatie in Brussel een klein beetje kent, ik woon trouwens in de streek van Brussel...

Minister D. Coens : Ik woon er niet maar ik werk er.

De heer W. De Mieghe : Als u er dicht bij woont dan hebt u toch een beter zicht op de problemen dan iemand die er elke dag of nu en dan eens komt, van 100 km ver, of voor wie Brussel een plaats is om te

De Vlieghe

werken en geen plaats is waar hij leeft.

Ik denk dus niet, mijnheer de Minister, dat u een commissie van architecten nodig hebt. Ik denk dat mevrouw Maes heel duidelijk heeft aangegeven in welke richting de oplossing ligt, met name ervoor zorgen dat in de specifieke situatie van Brussel het Vlaamse muziekonderwijs dezelfde mogelijkheden als het Franstalig muziekonderwijs krijgt. U moet dus de lat gelijk leggen. U gebruikt graag die term maar u past hem hier in het geheel niet toe.

Ik heb in uw antwoord slechts vage beloften gehoord. De dingen zullen worden bestudeerd, er zullen maatregelen worden genomen. Ik heb er niet het minste idee van in welke richting die maatregelen zullen gaan. Slechts één maatregel is concreet omschreven, met name dat u promotie zult voeren. Ik meen dat men met reclametechnieken geen problemen oplost. Het is niet door voor 2 miljoen frank promotie voor het muziekonderwijs te maken dat u de structurele problemen die voor een groot deel door de Executieve werden geschapen, zult oplossen.

Bij wijze van motie dring ik erop aan dat de Vlaamse Raad aan de Regering zou vragen om tegen het volgende schooljaar dringend maatregelen te treffen ten einde de lat gelijk te leggen.

De Voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, de situatie bij de invoering van het inschrijvingsgeld, mijnheer de Minister, heeft ons toen ook heel wat geleerd. Wij hebben toen in het muziekonderwijs in Brussel dalingen tot gemiddeld 18 ten honderd gekend. Ook op dat ogenblik was het duidelijk dat dit voor de beeldende kunsten niet op dezelfde wijze het geval was. Dat heeft inderdaad met de populatie te maken. In de beeldende kunsten volgen, in de meeste academies, meer volwassenen lessen terwijl in de academies voor muziek, woord en dans er meer kinderen zijn.

Ik geef hier wat de **rijksmuziekacademie** van Anderlecht meldt. **Zij** zegt dat de daling in alle disciplines voelbaar is, woord, muziek en dans, maar dat het aantal volwassen leerlingen gestegen is. Het probleem moet dus inderdaad, zoals u zegt, nauwkeuriger worden geanalyseerd. Ik denk dat de populatie daarin een grote rol speelt. Mensen die zelf hun inkomen kunnen besteden hebben natuurlijk meer zeggenschap dan kinderen over het inkomen van hun ouders. Bovendien denk ik dat de ouders nog andere problemen kunnen hebben.

In uw antwoord geeft u mij groten-deels gelijk. Het is voor een Parlementslid altijd leuk om van de Minister gelijk te krijgen maar daarmee houdt de vreugde dan ook op. Ik denk dat het noodzakelijk is dat er maatregelen worden getroffen.

U hebt de vorige keer in uw antwoord tijdens de plenaire vergadering van de Vlaamse Raad uitdrukkelijk verwezen naar het antwoord van de collega's uit de Executieve en van de Voorzitter van de Executieve. Ik hoop dat u de Voorzitter van de Executieve en uw collega's, aan de hand van de cijfers en van wat de heer De Vlieghe en ikzelf en niet in het minst u zelf hebben vastgesteld, zult kunnen overtuigen. Als dit wordt ondersteund met krachtige gegevens dan moet dit toch tot een koerswijziging aanleiding geven.

Wij kunnen ons op deze frontlinie niet permitteren om ons Nederlandstalig muziekonderwijs in een dergelijke mate te laten achteruitgaan. Toen destijds het inschrijvingsgeld werd ingevoerd is er ook een daling geweest. Ook toen was er sprake van structuurhervormingen. Dat was nog vóór de instelling van die pilootscholen. Die daling is uiteindelijk afgezwakt en tot een zekere normalisatie gekomen. Pas nu, nadat de toestand enigszins is genormaliseerd, wordt de daling opnieuw ingezet. Dit is voor het muziekonderwijs bijzonder gevaarlijk.

Ik dank de Minister voor de belofte dat een verfijnde evaluatie zal plaatsvinden en dat het rapport aan de leden van de Vlaamse Raad ter beschikking zal worden gesteld zodat

wij onze suggesties bij de Minister en bij de Vlaamse Executieve kwijt kunnen.

Mijnheer De Vlieghe, ik begrijp dat u een motie wil indienen. Ik ben er echter van overtuigd dat de Minister hier onmogelijk een ander antwoord kon geven. De cijfers werden inderdaad laat verstuurd. Ik heb zelf ondervonden hoe moeilijk het was om juiste gegevens te pakken te krijgen. Een evaluatie is absoluut noodzakelijk. Op basis daarvan kan één en ander worden bijgestuurd, zowel in Vlaanderen als in Brussel, waar wij ook rekening moeten houden met concurrentievervalsende maatregelen.

De Voorzitter : Minister Coens heeft het woord.

Minister D. Coens : Mijnheer de Voorzitter, ik richt mij in de eerste plaats tot de heer De Vlieghe. Als Vlamingen moeten wij goed weten wat wij willen en waar wij staan. Brussel maakt deel uit van Vlaanderen. Wij moeten één beleid voeren voor geheel Vlaanderen. Dit sluit niet uit dat bepaalde maatregelen in Brussel meer moeten worden ondersteund en begeleid dan elders in Vlaanderen. Wij mogen in Brussel echter geen afwijkend beleid voeren. Wij mogen ons niet voortdurend laten leiden door het beleid van de Franstalige gemeenschap in Brussel. Nu wij onze autonomie hebben verworven, moeten wij ook consequent zijn.

Ik aanvaard de opmerking van de heer De Vlieghe dat wij deze evolutie konden voorzien niet. Ik werk niet met slogans. Ik wil een ernstig beleid voeren, op basis van een nauwkeurige analyse van de situatie. Het is al te simplistisch alles toe te schrijven aan de verhoging van het inschrijvingsgeld. In het kunstonderwijs tekent zich trouwens een andere evolutie af. Ook de structurele hervorming komt noch in Vlaanderen noch in Brussel in het gedrang. Ik wil niet zomaar in het blinde weg maatregelen nemen. Dit zal gebeuren in overleg met de leden van de Commissie voor Onderwijs en op basis van een deskundig advies van de evaluatiecommissie.

De Voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes : Mijnheer de Voorzitter, het antwoord van de Minister aan de heer De Vlieghe maakt mij toch een beetje ongerust. Als ik in mijn huis de temperatuur in drie kamers op twintig graden wil brengen, moet ik een gelijke inspanning doen. Indien ik echter in één kamer het raam laat open staan, veranderen de voorwaarden en zal ik in die éne kamer de verwarming hoger moeten zetten om twintig graden te bereiken.

Wij moeten inderdaad uitgaan van een beleid dat geldt voor heel Vlaanderen maar dit veronderstelt dat dan eerst de concurrentievervalsing wordt uitgeschakeld. Wij kunnen slechts spreken over een gelijk beleid, met gelijke effecten, onder gelijke voorwaarden waar ons cultuurgebied in concurrentie is met het Franstalige. Die concurrentie speelt niet overal.

Minister D. Coens : Mevrouw, wat doet u dan met de autonomie ?

Mevrouw N. Maes : Wat die autonomie betreft kan ik de volgende vergelijking maken. Opdat er geen inbreker in je huis zou komen, zorg je er eerst en vooral voor dat het hek van je tuin goed gesloten is.

De Voorzitter : Mevrouw Maes, gelieve te besluiten.

Minister D. Coens : Er zijn toch aparte regelingen voor Brussel, of kent u die niet.

Mevrouw N. Maes : Mijnheer de Minister, u moet wel begrepen hebben wat ik bedoel.

Minister D. Coens : Je vous ai compris !

Motie van aanbeveling

De Voorzitter : Door de heer De Vlieghe werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie van aanbeveling aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende Openbare Vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de omzetting van de eindejaarspremie van leraren en ambtenaren in maaltijdcheques

Interpellatie van de heer W. De Vlieghe tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het gebruik van maaltijdcheques als eindejaarspremie voor ambtenaren

Interpellatie van de heer L. Peeters tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het gebruik van maaltijdcheques door de Executieve

De Voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Beysen tot de heer Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de omzetting van de eindejaarspremie van leraren en ambtenaren in maaltijdcheques, van de heer De Vlieghe tot Minister Van den Bossche over het gebruik van maaltijdcheques als eindejaarspremie voor ambtenaren en van de heer Leo Peeters tot Minister Van den Bossche over het gebruik van maaltijdcheques door de Executieve.

De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, aanvankelijk was het mijn bedoeling de Voorzitter van de Executieve zelf te interpelleren over de omzetting van de eindejaarspremies in maaltijdcheques, maar door het feit dat mijn interpellatie veertien dagen moest worden uitgesteld, dat de Voorzitter van de Executieve deze week niet kon aanwezig zijn en dat

de interpellaties van de heren De Vlieghe en Leo Peeters er ook nog bij zijn gekomen, kom ik vandaag bij Minister Van den Bossche terecht die vanzelfsprekend ook voor deze aan gelegenheid bevoegd is en die desbetreffend een aantal beslissingen heeft genomen.

Die operatie maaltijdcheques is me nogal een zootje geworden. De omzetting van de eindejaarspremie van de Vlaamse leraren en ambtenaren in maaltijdcheques illustreert op een treffende wijze het onvermogen van de overheid om op bepaalde precieze vragen het juiste antwoord te geven. In feite is de hele affaire terug te brengen tot het probleem van de weddeverhoging waarvoor de ambtenaren al geruime tijd actie voeren.

Ik kan die acties begrijpen omdat hun eisen niet ongerechtvaardigd zijn. De overheid, die steeds in geldnood verkeert omdat ze al jaren weigert de tering naar de nering te zetten, neemt haar toevlucht tot maatregelen die slechts een doekje voor het bloeden zijn en die daarenboven door steeds meer mensen als onwettig worden beschouwd. Steeds meer mensen, ook de nationale Regering bij monde van de Minister van Arbeid en Tewerkstelling, laten er geen twijfel over bestaan dat de maatregel zoals hij nu is toegepast onwettig is. Als wij het zwart-wit voorstellen, komt het er op neer dat de overheid zichzelf fraudeert, wat toch hoogst merkwaardig is.

Het in de praktijk omzetten van deze grootschalige overheidsfraude heeft tot de meest potsierlijke situaties geleid. Ik geef er u een viertal voorbeelden van. Wellicht zullen mijn collega's straks nog andere gevallen aanhalen.

Het meest in het oog springende voorbeeld daarvan was ongetwijfeld het initiatief van een leraar, die via een advertentie zijn maaltijdcheques te koop aanbood tegen een ristorno van 10 ten honderd.

Maar ook andere voorbeelden verdienen onder de aandacht te worden gebracht, om het potsierlijk karakter van de operatie maaltijdcheques te onderstrepen.

Aantal inschrijvingen in de Nederlandstalige muziekacademies in Brussel
Omzetting eindejaarspremies van leraren en ambtenaren in maaltijdcheques

Beysen

Handelaars uit de non-food sector nemen initiatieven om hun handelsregister zodanig te laten aanpassen dat ook zij in aanmerking komen voor het innen van maaltijdcheques. Gelukkig is die vlieger niet opgegaan.

Winkelverenigingen hebben het initiatief genomen om maaltijdcheques te centraliseren, om alzo de wettelijke bepaling te kunnen omzeilen. En, last but not least, het Gemeentekrediet — toch geen onbesproken instelling op dat stuk — heeft toegegeven dat de agenten van het Gemeentekrediet kunnen fungeren als brievenbus. Als de handelaar zijn inningsborderel en ontvangen cheques binnenbrengt, stuurt de agent van het Gemeentekrediet dat in de plaats van die handelaar naar Network Research Belgium, een filiaal van Omob. Na controle wordt het geld enkele weken later op de rekening van de handelaar gestort.

Aan een dergelijke verregaande spijstechnologie in het omzeilen van de wettelijke bepalingen moet paal en perk worden gesteld. Ook aan de dubieuze rol die de Vlaamse Executieve in dit dossier speelt moet spoedig een einde worden gesteld. Hoe kan het trouwens deontologisch verantwoord worden dat het order voor de maaltijdcheques verleend werd aan een pas opgerichte firma die voor de helft in handen is van de kassier van de Vlaamse Gemeenschap ?

En alsof het stellen alleen al van deze vraag nog niet genoeg is om het dubieus karakter van de operatie aan te duiden, moeten er bijkomende vragen worden gesteld over de wijze waarop de gunning aan Publicheck is gebeurd. Is bij de toewijzing de wetgeving op de overheidsopdrachten gerespecteerd, ten einde de vrije concurrentie ten volle te laten spelen ?

De Vlaamse Executieve heeft tot dusver de juridische bezwaren die erop neerkomen dat de wet op de loonbescherming van 12 april 1965 wordt geschonden, evenals het IAO-verdrag nummer 95, ongemotiveerd naast zich neergelegd. Dit is ook niet naar de zin van de nationale Minister van Arbeid en Tewerkstelling, die

trouwens desbetreffende een brief heeft geschreven aan de Executieve met het verzoek te laten weten waarop zij zich steunt om deze juridische bezwaren te weerleggen en vooral met het verzoek om na te gaan hoe deze toestand kan worden geregulariseerd.

Bij mijn weten heeft de Executieve daarop tot op heden geen antwoord verstrekt en verwijst men in eerste instantie naar het Overlegcomité. Het is misschien juist dat het Overlegcomité nationale Regering-Executieve daartoe het geëigende orgaan is, maar gelet op het feit dat er nu eenmaal een publiek initiatief is genomen vanwege de nationale Minister van Arbeid en Tewerkstelling meen ik dat er ook een publiek antwoord moet worden verstrekt op deze vraag. Tenzij de Vlaamse Minister van Openbaar Ambt oordeelt dat die vraag niet meer moet worden beantwoord, bijvoorbeeld op grond van het feit dat er volgende week in de Kamer van Volksvertegenwoordigers over een gemotiveerde motie — onderschreven zowel door de minderheid als de meerderheid — zal worden gestemd, waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat de operatie maaltijdcheques niet voor herhaling vatbaar is.

Als de Vlaamse Executieve zich nu reeds, bij monde van haar Minister van Openbaar Ambt, daarbij inschrijft, dan lijkt het mij niet meer zo noodzakelijk die vraag nog verder te beantwoorden, want dan is er een duidelijke toestand gecreëerd.

Ook het feit dat geïnterpelleerd wordt over de grenzen van minderheid en meerderheid heen wijst in dezelfde richting en dat zal straks hoop ik nog duidelijker worden.

Als Vlaamse liberalen storen wij ons bijzonder aan het overtreden van de wet van 12 april 1965, omdat het toch niet de overheid kan zijn die bepaalt hoe de ambtenaar zijn wedde moet besteden. Het gaat de overheid toch niet aan wat deze hiermee doet. De besteding van het salaris is een zuiver individuele beslissing en hierover neemt het individu het initiatief, zonder paternalistisch gemoei van wie ook. In het verleden hebben alle par-

tijen — en in het verre verleden de socialisten in het bijzonder — altijd geijverd voor het feit dat het de overheid niet aangaat wat het individu doet met de besteding van het loon. Wij moeten dit opnieuw rechttrekken. Het eendrachtig, eenparig verzet dat gerezen is tegen de operatie maaltijdcheques duidt alleen aan dat de wil aanwezig is van de volksvertegenwoordiging om deze operatie tot een eenmalig feit te beperken.

Erger nog dan de overheidsbetutteling inzake het aanwenden van wedden en lonen, is het bedrog dat de overheid pleegt op haar ambtenaren. De overheid heeft haar ambtenaren voorgehouden dat het systeem van de maaltijdcheques voor de amtenaar een blanco-operatie zou zijn. Nu blijkt dat niets minder waar is. In nogal wat gevallen is de netto-opbrengst minder dan in vergelijking met de eindejaarspremie van vorig jaar.

De heer Leo Peeters heeft er een berekening van gemaakt. Ik zal ze niet aanhalen, maar ze onderschrijft duidelijk de stelling die ik naar voren breng en in voorkomend geval ook heeft bewezen. De overheid heeft zich geen betrouwbare werkgever getoond, want ze heeft haar werknemers iets voorgehouden dat als puntje bij paaltje komt niet juist bleek te zijn. Zal in dat geval de Vlaamse Executieve een regeling uitwerken die erin bestaat dat een belofte vanwege de overheid voor elkeen die maaltijdcheques heeft ontvangen zal worden nagekomen ?

Mijnheer de Minister, u kan er misschien van uitgaan dat de problematiek en de vele reacties die nu over de maaltijdcheques naar voren werden gebracht vanzelf zullen ophouden nu die maaltijdcheques massaal in omloop werden gebracht. Niets is minder waar. Uiteindelijk zal eenzelfde stroom van reacties loskomen op het ogenblik dat de eindafrekening wordt gepresenteerd, voor velen bij de uitbetaling van het vakantiegeld. Dan zal men uiteindelijk met de neus op de feiten worden gedrukt en moeten vaststellen dat men inderdaad minder heeft ontvangen dan wanneer men de eindejaarspremie in speciën had uitbetaald. Een leraar

Beysen

bijvoorbeeld zal zich in de maand mei, wanneer het vakantiegeld wordt uitbetaald, tevreden moeten stellen met een habbekrats. Veel meer dan 10.000 frank zal er niet overblijven. Dit zal opnieuw een storm van reacties en protest teweegbrengen. In het belang van de sociale vrede — misschien is deze uitdrukking een beetje te sterk, maar om veel minder zal het toch niet gaan — zal men uiteindelijk moeten nagaan hoe men werkelijk kan bewijzen dat de ambtenaren niet minder, maar uiteraard ook niet meer, hebben ontvangen dan in het geval van een uitbetaling van de eindejaarstoelage in speciën.

Mijnheer de Voorzitter, ik besluit. Uit de hele truc met de maaltijdcheques blijkt nog maar eens ten overvloede het domino-effect van de bemoeizucht van de overheid. Zij treft niet alleen de consument, ze straft ook bepaalde producenten. In heb nog niet gesproken over het middenstandsonvriendelijke karakter van de maaltijdcheques. Uit angst om het zwaar gat van de Belgische loonkosten uiteindelijk eens ter dege op te vullen, schrijft de overheid liever onwettige vrijbrieven voor zichzelf uit. Ik heb al herhaaldelijk gezegd dat een dergelijke schandelijke operatie niet voor herhaling vatbaar is.

Maar we hebben hoop, omdat we merken dat de slag gewonnen lijkt. Zowel meerderheid als oppositie zijn het er over eens krachtadig op te treden om een herhaling te voorkomen. Of het nu om de Vlaamse Executieve of om de nationale Regering gaat, deze parlementaire druk kan men in elk geval niet negeren.

De Voorzitter : De heer De Vlieghe heeft het woord.

De heer W. De Vlieghe (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, met collega Beysen stel ik vast dat de Vlaamse Executieve eigenlijk niet de hoofdschuldige heeft gestuurd, maar één van de Ministers die er relatief gezien het minst bij betrokken is. We zullen er echter maar van uitgaan dat hij de hele Executieve vertegenwoordigt en dat we van hem een bindend ant-

woord van de hele Executieve zullen krijgen op deze vragen.

Minister L. Van den Bossche : Men heeft mij gestuurd om de moeilijke zaken te pleiten.

De heer W. De Vlieghe : Ik heb in de Vlaamse Raad al vaak gezegd dat ik nu, na drie jaar lid van de Vlaamse Raad te zijn, heb vastgesteld dat de slogan, wat we zelf doen doen we beter, meestal slechts geldt voor de onfrisse kanten van de Belgische politiek. De eerste Vlaamse CAO is een pareltje van gesjoemel met talrijke wettelijke bepalingen.

Het is ook duidelijk dat er gesjoemeld is met de wettelijke bepalingen rond maaltijdcheques. Deze zijn immers bedoeld ter vervanging van het leveren van warme maaltijden door de ondernemer. Daarom moet de werkgever een eigen bijdrage betalen en mogen de maaltijdcheques slechts gebruikt worden in de horeca en voor de aankoop van verbruiksklare voeding. Ik benadruk dat het dus niet om voeding in het algemeen, maar om verbruiksklare voeding gaat. De manier waarop de maaltijdcheques werden verspreid, namelijk in één groot pak, maakt het voor de mensen die ze ontvangen eigenlijk onmogelijk om ze te besteden. Volgens de letter van de wet zouden ze de maaltijdcheques moeten opsparen om ze enkel te gebruiken om verbruiksklare voeding te kopen. Het is evident dat dit totaal onmogelijk is.

De maaltijdcheques werden massaal uitgegeven op het ogenblik dat de mensen ze ontvingen. Inderdaad, volgens de wet van Gresham wordt het goede geld door het slechte verdrongen. De mensen wisten dat zij met slecht geld zaten en hebben het dan ook zo snel mogelijk uitgegeven. De grootste hypermarktketen van het land verklaarde immers dat tijdens de kerstperiode ongeveer 25 ten honderd van de aankopen met slecht geld werden betaald. Dit betekent waarschijnlijk niet dat 25 ten honderd van die aankopen bestonden uit verbruiksklare voeding, flessen wijn of een pintje dat nadien in de bar van die keten werd verbruikt.

Mijnheer de Minister, vervolgens werd er gesjoemeld met de wettelijke bepaling op de bescherming van het

loon en zelfs met de internationale conventies ter bescherming van het loon. Dit werd trouwens door collega De Roo duidelijk ontwikkeld in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Ik wil enkel de aandacht vestigen op het bestaande probleem. In de Kamer werd zelfs een resolutie ingediend om zo vlug mogelijk en op definitieve wijze een eind te stellen aan dat soort praktijken. Volgens de wet en volgens de internationale overeenkomsten moet de arbeider zijn loon vrij kunnen besteden en moet dit loon worden uitbetaald in geld of op een zichtrekening worden gestort. Bovendien bepaalt de wet zeer duidelijk wat onder loon dient te worden verstaan, namelijk : alles wat de werkgever betaalt als gevolg van de arbeidsprestatie van de werknemer, ongeacht de benaming die eraan gegeven wordt. De Vlaamse Executieve heeft die bepaling op een flagrante wijze overtreden, want de geschorste eindejaarspremie is een vorm van loon en het is duidelijk dat de maaltijdcheques deze vervangen, ook al wordt dat niet letterlijk gestipuleerd in de twee decreten noch in de beschikkingen ter zake. Alleen al het feit dat het bedrag van de maaltijdcheques wordt berekend volgens dezelfde formule als de eindejaarspremie bewijst duidelijk dat het ene door het andere wordt vervangen. Volgens mij tracht de Vlaamse Executieve alleen zichzelf wat wijs te maken indien zij het verband tussen beide ontkent, want niemand anders zal dit geloofwaardig vinden.

Ook met de fiscaliteit en de sociale zekerheid werd gesjoemeld. De heer Beysen heeft daar trouwens op gewezen en deze kwestie werd reeds ruimschoots in het openbaar besproken. De Vlaamse Executieve neemt het voortouw in de fiscale spitstechnologie. De Belgische belastingbetaler staat bekend als niet bijzonder vaderlandslievend wat deze materie betreft. Hij verkiest het de ontdoken belastingen aan de Staat te geven onder de vorm van leningen. Vandaar trouwens onze monumentale schuld die de grootste van Europa is. Wat gaat er echter gebeuren indien de openbare besturen zelf het voorbeeld geven, wat hier toch duidelijk het geval is.

De Vlieghere

Eén van de gevolgen hiervan is dat de lasten naar de centrale Regering worden verschoven. Inderdaad, de centrale Regering draait op voor de minderinkomsten. Dat is de uitdrukking van de verziekte mentaliteit waarmee de staats hervorming in dit land werd doorgevoerd. Iedereen denkt aan zichzelf en wij hebben hier nog steeds te maken met de mentaliteit van ruziemakende kleine kinderen. Vervolgens betekent dit het camoufleren van de reële financiële toestand van de Vlaamse Gemeenschap, vermits deze maatregelen uiteraard beperkt zullen zijn in de tijd. Zij zullen zelfs veel beperkter zijn dan de Executieve het zich voorstelt. Indien die maatregelen niet meer kunnen worden getroffen zal de begroting hierdoor dan opnieuw worden aangetast? Moeten er dan nieuwe fondsen worden gevonden om de bijkomende uitgaven te dekken? Waar denkt de Executieve deze extra middelen te zullen vinden? Mijnheer de Minister, tot daar mijn opmerkingen over het gesjoemel in de genomen maatregelen.

Het tweede deel van mijn betoog handelt over de ongemakken en de nadelen die nagenoeg iedereen hierdoor ondervindt en over de extra voordelen die voor een beperkt aantal Belgen zijn weggelegd.

De Vlaamse Regering weet ook wel dat degenen die maaltijdcheques ontvangen hiermee niet tevreden waren. Dit geldt in de eerste plaats voor de rechtstreekse slachtoffers, namelijk het onderwijzend personeel en de ambtenaren.

Sommigen werden echter ook onrechtstreeks benadeeld, met name de kleine middenstanders. Op deze categorie zou ik even dieper willen ingaan. De verbruiker zelf ondervindt een aantal kleinere nadelen zoals de kleine bedragen per cheque, het aanschuiven aan de kassa, en dergelijke. Dat zijn de zaken die de mensen het meest voelen, maar toch zijn zij het minst belangrijk. Veel belangrijker is in feite dat daarmee een vorm van loon wordt gegeven dat qua bestemming niet vrij kan worden besteed want er moeten consumptiegoederen

mee worden aangekocht. Als iemand bijvoorbeeld met zijn eindejaarspremie zijn huis wil herinrichten of die wil beleggen op een spaarboekje, dan kan dat gewoonweg niet. Ten einde dit nogmaals duidelijk te onderstrepen zou ik aan de Executieve willen vragen of de Vlaamse Gemeenschap bereid is haar eigen maaltijdcheques te aanvaarden als betaling voor gewestelijke belastingen of voor heffingen verschuldigd aan instellingen van deze Gemeenschap. Ik vrees dat het antwoord negatief zal zijn. Daardoor alleen al bewijst de Vlaamse Executieve dat ze hier met slecht geld heeft betaald.

Het nadeel voor de betrokkene bestaat er tevens in dat hij niet kan kiezen in welke handelsvestigingen hij zijn cheques zal gebruiken. Vermits hij er een heel pak ineens krijgt kan hij alleen maar bij die bedrijven gaan waar alle aankopen aan één enkele kassa kunnen worden betaald en waar er voedingswaren worden verkocht. Dit betekent dat de non food uitgesloten is van het systeem. Ik kom daarop straks nog terug.

Een ander nadeel waarop ik nog de nadruk wil leggen werd reeds aangehaald door collega Beysen. Heel wat mensen zullen voor onaangename verrassingen staan. Zij zullen niet alleen constateren dat de totale som niet klopt maar tevens zullen vele gezinnen in de maand mei opmerken dat zij 8.000 frank minder vakantiegeld zullen ontvangen. Mijnheer de Minister, u zal misschien antwoorden dat ze dit hadden moeten incalculeren. Toch wil ik doen opmerken dat er zich financiële problemen zullen voordoen bij velen onder hen. Dat is nog niet alles. In november 1991 zullen zij opnieuw 8.000 frank minder loon ontvangen omdat dan zal worden afgehouden wat zij aan maaltijdcheques krijgen in december. Zij zullen dus tweemaal voor erg onaangename verrassingen staan die hun budget zal overhoop gooien. Ik vrees dat u op dat ogenblik nog veel scherpere reacties zal krijgen.

Tevens wil ik ingaan op de andere groep van benadeelden, met name de kleinhandel. De kleine zelfstandigen hebben reeds te kampen met hoge administratiekosten: veel meer tel-

werk, boekhouding en dies meer. Er is een administratieve kost voor de erkenning en de enige die er weinig last van hebben zijn de grote distributiebedrijven. Alle andere kleinhandelsondernemingen zijn daarvan uitgesloten en zien heel wat koopkracht aan hun neus voorbijgaan. Dat is dus een marktvertekenende manier van geldverspreiding waarmee wij ons helemaal niet akkoord kunnen verklaren.

Tot slot nog enkele woorden over de kostprijs. Het is duidelijk dat dit de bedrijven geld zal kosten maar het is ook duidelijk dat dit ook de Vlaamse Gemeenschap geld zal kosten. Cheques uitgeven is duur. De naamloze vennootschap die zij heeft uitgegeven, werkt uiteraard niet voor niets. Hoeveel zal het de bedrijven kosten die de cheques moeten innen en hoeveel zal deze gehele operatie de Vlaamse Gemeenschap kosten?

Tenslotte vat ik de belangrijkste vragen nog even samen. Ten eerste, wat zal de Vlaamse Executieve doen om de werkelijkheid te herstellen? Wanneer zal de CAO, die de sociale partners werd opgedrongen, herzien worden?

Ten tweede, wie is aansprakelijk als de arbeidsinspectie tot vervolging overgaat? De wetgeving is op flagrante manier overtreden. Daarop staan zelfs correctionele straffen.

Ten derde, ik vroeg naar de prijs van de verwerking van het systeem.

Ten vierde, is de Vlaamse Gemeenschap bereid cheques te aanvaarden voor betalingen die aan haar instellingen worden verricht?

De Voorzitter : De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, net zoals mijn beide voorgangers stel ik vast dat mijn interpellatie niet werd toegewezen aan de Minister die ik had opgevorderd en dat men dus blijkbaar de alternatieve top naar de vergadering heeft gestuurd om met de kwaamheid te antwoorden op de interpellaties.

Mijnheer de Minister, het ware wel-

L. Peeters

licht beter geweest dat uw voorganger, de heer Coens, Minister van Onderwijs, aanwezig was gebleven want het hele grote ongenoegen met betrekking tot de problematiek van de maaltijdcheques is vooral te vinden in de sector van het onderwijs.

Wij worden op het ogenblik geconfronteerd met onduidelijkheden en onzekerheden, in de eerste plaats met betrekking tot de wet op de loonbescherming van april 1965. Wij hebben hierover al herhaaldelijk gediscussieerd, ook nog vorige week in de Commissie voor Sociale Zaken. Minister Van den Brande heeft er toen geen twijfel over laten bestaan dat de wet op de loonbescherming wel degelijk van toepassing is op dit systeem. Ik heb hem uitdrukkelijk de vraag gesteld of hij de mening is toegedaan dat dit ook het geval is voor de openbare sector. Hij heeft daarop bevestigend geantwoord.

Mijnheer de Minister, mijn vraag is of u deze interpretatie deelt. Ik meen te weten dat er op dit vlak nog steeds een meningsverschil bestaat. Ik herinner mij nog zeer goed dat u van in het begin een tegenstander bent geweest van dit systeem. Nog weinigen wilden dit quasi ideologische debat voeren. Op basis van een scheefgetrokken situatie tussen Vlaamse en Waalse ambtenaren heeft u het uiteindelijk als een morele plicht aanvaard om dit systeem van toepassing te brengen.

Er blijven op het ogenblik een aantal belangrijke technische problemen bestaan. Indien de eindejaarstoelage inderdaad wordt afgeschaft en vervangen door de maaltijdcheques, wat is dan de exacte omschrijving van deze vergoeding? Een toelichting kan uitermate belangrijk zijn voor de interpretatie van de aard van deze vergoeding en voor het al dan niet van toepassing zijn van de wet op de loonbescherming.

Ik vraag mij trouwens af welke instantie hieromtrent duidelijkheid zal brengen. Ik citeer de informatie-propagandabrief die Minister Coens in dit verband heeft rondgestuurd. In titelvorm schrijft hij: Eindejaarspremie onder de vorm van maaltijdche-

ques. Ik lees ook: Voor al het onderwijzend personeel zal de netto eindejaarspremie vervangen worden door maaltijdcheques. Hij heeft dit zeer uitdrukkelijk in een brief geschreven en daarom meen ik dat op dat vlak geen betwisting kan bestaan.

Op de werknemersbijdrage zal per dag 44 frank worden afgehouden van het vakantiegeld, wat is daarvoor de juridische basis? Wat zal er gebeuren indien werknemers deze afhouding op het vakantiegeld zullen weigeren, zij hebben er immers niet om gevraagd.

In het begeleidend schrijven van Minister Coens staat heel duidelijk dat er geen winst of verlies zal worden gerealiseerd door de uitbetaling met maaltijdcheques. Recente gegevens hebben evenwel aangetoond dat er wel degelijk fiscaal verlies zal zijn. Zal men aanvaarden dat er een effectief gedeelte wordt toegepast?

Het netto-verlies kan nog worden versterkt wanneer daarop het verdoken loon wordt verrekend. In de circulaire van het Ministerie van Financiën van 29 april 1983 staat vermeld dat de staat zijn eigen fiscale wetgeving correct moet toepassen en er moet op toezien dat de bedragen van de maaltijdcheques juridisch niet belastbaar zijn als verdoken loon. Reeds in 1983 verwees men dus naar de misbruiken in de privé-sector, daardoor werd de belastingscontrole in dit verband verscherpt. Kan de overheid dit op een andere manier interpreteren voor haar eigen personeel?

Het betalen van de eindejaarstoelage onder de vorm van maaltijdcheques is juridisch als een verkapte bezoldiging te interpreteren. Hier wordt duidelijk het systeem gehanteerd van terugvordering door de werkgever, er wordt immers geen eindejaarstoelage meer uitbetaald, in de plaats daarvan worden maaltijdcheques gegeven. Aangezien er geen enkele specifieke wetsbepaling bestaat om de aldus uitbetaalde eindejaarstoelagen niet te betalen als verdoken loon is ze dus belastbaar en valt ze onder de toepassing van de circulaire van 29 april 1983. Voor de betrokkenen betekent dit een verhoging van hun belastbare

wedde, voor sommigen zal dit trouwens een verdoken inlevering betekenen van 11 à 12.000 frank. Mijnheer de Minister, zal daarvoor een wettelijke regeling worden getroffen? Ik heb daarvoor reeds een schriftelijke vraag gericht tot de Minister van Financiën.

Ik zal niet terugkomen op de federalisering, de afbouw van de Sociale Zekerheid en de fiscaliteit. Het kan toch niet zijn dat de overheid zelf een proces op gang brengt, daarom moet men een afschaffing van de uitbetaling van de eindejaarstoelage bepleiten.

Op talrijke terreinen bevinden wij ons op de rand van de illegaliteit, inzake de maaltijdcheques wordt de wetgeving immers niet correct nageleefd.

De cheques worden steeds meer gebruikt voor een geheel van aankopen die niet alle kunnen worden gerangschikt onder de noemer voedingswaren. Hierdoor wordt de normale concurrentie ondergraven en hebben de warenhuisketens een bevoorrechte positie ten aanzien van de gewone middenstanders. Dit is ontoelaatbaar. Mijnheer de Minister, ik vraag mij af of u op de hoogte bent van klachten in verband met dit oneigenlijk gebruik. Is er een wettelijke basis die op dit ogenblik toelaat dat de maaltijdcheques worden aanvaard ongeacht de aard van de aankoop?

De maaltijdcheque zelf zou geen officieel betaalmiddel zijn. De praktijk toont echter het tegengestelde aan; inderdaad, men aanvaardt ze overal. Het is zeer gemakkelijk hiermee een zwart en alternatief circuit te organiseren. Is de Minister op de hoogte van de praktijken en welk is zijn standpunt ten aanzien van de recente verklaring van Minister Maystadt, die voorstelt de maaltijdcheque uit te breiden tot een aankoopbon? Mijns inziens is dit de gemakkelijke manier, maar het is geen goede uitweg en zeker en vast niet de weg die moet worden gevolgd.

Mijnheer de Minister, de weg die moet worden gevolgd — en daarvoor hebben wij allen in de Commissie Sociale Zaken gepleit — is van opnieuw een uitbetaling in geld mogelijk te

L. Peeters

maken en daar het ganse juridische kader voor te creëren. Dit systeem mag niet worden uitgebreid ; ter zake is bijsturing noodzakelijk.

Graag zou ik van u vernemen welke voorstellen u aan de Vlaamse Executieve zal doen.

De Voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer J. De Roo : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, ik zal niet herhalen wat vorige week tijdens de interpellatie aan Minister Van den Brande werd gezegd. Wij kunnen in grote lijnen akkoord gaan met de stellingen van voorgaande sprekers. Wij menen dat het uitbreiden van het systeem van de maaltijdcheques en andere cheques — wat buiten de wettelijke regeling valt — de nationale Sociale Zekerheid uitholt. Dit heeft niet enkel nadelen voor ons stelsel van sociale zekerheid, maar tevens voor de sociaal verzekerden zelf, die in vele gevallen de betrokken werknemers zijn. De fiscale gevolgen voor de overheid zijn nog onbekend, maar zullen zeker ook negatief zijn. Bijgevolg is dit geen gezonde situatie, noch voor de RSZ, noch voor de fiscaliteit.

Vervolgens moet de wet op de bescherming van het loon worden toegepast. De algemene regel moet blijven dat loon in klinkende munt of in gangbare gelden wordt uitbetaald.

Vervolgens verwachten wij dat de Vlaamse Executieve, in overleg met de betrokken overheidssectoren, een aanpassing van de geldende overeenkomst zou bedingen, teneinde de uitbetaling van de maaltijdcheques te conformeren met de wet op de bescherming van het loon en de door de nationale Regering te nemen nieuwe maatregelen, die trouwens vorige week werden aangekondigd door Minister Van den Brande.

Voor het overige sluit ik mij aan bij de voorgaande sprekers.

De Voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik dank

de interpellanten. Toch meen ik dat ik twee van de drie interpellanten moet terechtwijzen wegens gebrekkige dossierkennis.

Ik lees de titel van de interpellatie en hoor de tussenkomsten van de twee interpellanten. Ten eerste, bij de heer Beysen lees ik : Over de omzetting van de eindejaarspremie van leraren en ambtenaren in maaltijdcheques. Ten tweede, bij de heer De Vlieghe lees ik : Over het onwettig en oneigenlijk gebruik van maaltijdcheques (**Ontkennende reactie van de heer W. De Vlieghe**) en in zijn uiteenzetting zegt hij hetzelfde : Omzetting van eindejaarspremie van ambtenaren en onderwijspersoneel in maaltijdcheques. Ik moet beide interpellanten terechtwijzen en hen vragen dat zij in de toekomst hun dossier zouden instuderen vooraleer hun interpellatie in te dienen. De CAO is er om gelezen te worden ! (**Onderbreking door de heer W. De Vlieghe**)

Mijnheer De Vlieghe, u kan dit onbelangrijk achten, maar aangezien u zo graag sjoemelt . . . (**Onderbreking door de heer W. De Vlieghe**) Of men u zal geloven, weet ik niet, want u gaf daar straks niet zo een briljante indruk !

Het woord gesjoemel is mooi, maar u sjoemelt met de waarheid. Indien u de CAO had bestudeerd, zou u weten dat er een totaal verschillende behandeling is in de CAO voor het onderwijs. Collega Geysels die de dossiers meestal goed kent, geeft trouwens toe dat er een totaal verschillende behandeling is voor onderwijs en ambtenarij.

De heer W. De Vlieghe : U heeft dat verleden week uitgelegd.

Minister L. Van den Bossche : Dan heeft u blijkbaar niets bijgeleerd, want vandaag hoor ik in beide interpellaties dat het nog is verergerd. U hebt les gekregen van collega Van den Brande, maar u hebt niet goed opgelet. Ik zou Minister Coens moeten vragen dat hij opnieuw straffen zou invoeren.

Mijnheer Beysen, als u mij wilt interpellieren, verzoek ik u grondige onjuistheden weg te laten. De ambtena-

ren kregen 3.000 frank in maaltijdcheques, supplementair aan weddetoeslagen en een eindejaarspremie die normaal is uitbetaald in klinkende munt. Geen enkel ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap heeft problemen gehad met de uitbetaling van de eindejaarspremie. Zij kregen wel 3.000 frank omgezet in maaltijdcheques. De helft van de interpellatie vervalt dus. (**Onderbreking door de heer E. Beysen**)

Minister L. Van den Bossche : Na de ervaring die u eerder hebt opgedaan, zou u die vraag niet mogen stellen. In de bijzondere wet is de bevoegdheid van de Executieve ten opzichte van de ambtenaren en de overige personeelsleden bijvoorbeeld in verband met de vaststelling van loon en barema's, totaal verschillend.

De Vlaamse Gemeenschap kan baremiekie ingrijpen in de loonvorming van de onderwijzensen en indien de nationale overheid niet via wet de perkwatie wijzigt, volgen de pensioenen automatisch. Zolang het koninklijk besluit van de heer Langendries niet is uitgevaardigd — hoewel collega Denys verleden maand nog verklaarde dat dit vóór 1 januari zou gebeuren — kunnen wij aan de ambtenaren wel weddetoeslagen uitkeren, maar kunnen wij geen baremiekie wijzigingen doorvoeren.

Er is overigens ook een fundamenteel verschil in het statuut van de ambtenaren en in het statuut van het onderwijzend personeel. Hierover kan weinig discussie bestaan. Het zijn inderdaad twee afzonderlijke circuits, ook sociaal gezien, bij de onderhandelingen. Er zijn trouwens ook twee CAO's afgesloten, de ene voor het onderwijs en de andere voor het openbaar ambt.

De heer De Vlieghe zegt dat de CAO werd opgedrongen. Als dit juist is, betekent het dat de vakbonden een veredelde vorm van kleuters zijn die zich laten opdringen iets te ondertekenen waarmee ze het fundamenteel oneens zijn. Ik heb meer respect voor de vakbeweging dan u. Uw bewering is niet juist en misplaatst. U moet mij verontschuldigen geen namen te noemen, maar indien uw die-

Van den Bossche

naar op een bepaald moment niet de schorsing van de besprekingen zou hebben gevraagd om zich terug te trekken met de twee delegatieleiders omdat één van de twee grote vakbonden vroeg om in maaltijdcheques de 5 ten honderd weddeopslag te berekenen, had u nog wat anders meege maakt. U mag dus niet meer spreken over het opgedrongen karakter van de CAO, want dan zal ik verplicht zijn een aantal details bekend te maken, ook over onderhandelingen met de lokale besturen. Ik kan u bewijzen dat de vakbondshouding toen niet was zoals u het voorstelt. Er is dus niets opgedrongen, er is enkel meegedeeld binnen welk kader er werd onderhandeld. Het kader was 6 ten honderd van de loonmassa van 1 april 1990, gespreid over drie jaar. Het was een open negociatie waarbij werd gezegd dat indien er voor 1991-1992 een nationale CAO kwam — in het Comité A — en een voordeel ad 1 ten honderd per jaar zou worden toegekend, dit geacht werd reeds opgenomen te zijn in de CAO die wij zelf wensten af te sluiten voor 91 en 92.

De tweede bijkomende voorwaarde, punt 4 van het aanbod waarbinnen wij met de vakbonden hebben onderhandeld, was dat twee maal 1 ten honderd budgettaire tegenprestaties dienden te worden onderhandeld. Dit is het kader waarbinnen een normale en faire onderhandeling zich heeft afgespeeld tussen volwassen partners.

Ik wil even de geschiedenis in herinnering brengen. Het Waals Gewest kent sinds jaren het principe van de maaltijdcheques. Niemand heeft daarop gereageerd. De Franstalige Gemeenschap heeft in 1990 maaltijdcheques uitgegeven. Tussen deze twee feiten in situeert zich het geval Ronse. Op een bepaald ogenblik werd in comité C een CAO afgesloten waarbij lokale en regionale besturen werden toegelaten een inhaalbonificatie van 12.000 frank toe te kennen. Toen heeft een burgemeester, meer bepaald deze van Ronse, het initiatief genomen dit bedrag uit te keren in maaltijdcheques. Dat feit heb ik toen ondubbelzinnig negatief

beoordeeld. *(De heer E. Beysen knikt instemmend)*

Mijnheer Beysen, nu bent u akkoord, maar mijn geheugen laat mij niet in de steek. Op 17 mei 1990 interpeleerde namens de PVV-fractie de heer Vermeiren teneinde aan te klagen hoe oneerlijk ik wel was door de regeling van Ronse te weigeren. De heer Vermeiren zei dat de openbare besturen dezelfde voordelen moeten kunnen genieten als het personeel in de particuliere sector. Op een bepaald ogenblik heb ik hem onderbroken om te zeggen dat hij vrij populistisch was. De heer Vermeiren zei dat hij niet populistisch was maar wel logisch. Hij betoogde verder dat indien ik deze politiek zou voortzetten, de aftakeling van het gemeentepersoneel verder zou toenemen.

Met mijn coalitiepartner verheug ik mij over een uitdrukking die u ook bekend is, met name : Er is meer vreugde in de hemel om één bekeerling, dan om honderd rechtvaardigen. Welnu, voor één keer ben ik blijikbaar bij de honderd rechtvaardigen en de PVV-fractie bij de bekeerlingen. Ik verheug er mij over dat de PVV-fractie in acht maanden tijd geëvolueerd is. Zo verheugt het mij overigens ook dat de pers nu heeft ontdekt dat er een probleem is.

De heer J. Geysels : Er zijn meer dan twee coalitiepartners.

De heer L. Van den Bossch e Inderdaad, maar ik denk dat de Volksunie dat ook min of meer erkent, terwijl ik mij tot de belangrijkste coalitiepartner richt.

De pers heeft het probleem blijikbaar ook ontdekt en dagelijks verschijnt een soort vervolghet verhaal. Net als voor collega Van den Brande is de ontdekking vrij laattijdig te noemen. Waarschijnlijk behoorde collega Van den Brande nog niet tot de rechtvaardigen en zal hij daar door zijn ontdekking nu ook bij behoren. In de hemel moet er nu wel een onnoemelijke vreugde zijn.

Toen ik in Ronse stelling nam werd mij dat niet in dank afgenomen en ik heb daar bijvoorbeeld nooit de steun van AGALEV gekregen. Mijnheer De Vlieghe, ik heb daar vergeefs

gezocht naar Groenen, die mij wilden steunen. De Vlaamse Executieve heeft toen haar verantwoordelijkheid opgenomen, wat iedereen thans vergeten schijnt te zijn.

Toen de Franstalige Gemeenschap met maaltijdcheques betaalde, heeft de nationale overheid op alle banken en in alle talen gezwegen. Ook collega Van den Brande, die toen niet met vakantie was — ik heb dat nagekeken — zweeg eveneens. Iedereen was ter zake uitermate stilzwijgend. Wij hebben toen het Overlegcomité gevat. In het Overlegcomité stelden we vast dat de Vlaamse Executieve alleen stond, omdat niemand ons steunde. Ook de nationale Regering niet. En collega Van den Brande al evenmin. In geval wij toen in ons neen zeggen hadden volhard, zou dat tot gevolg hebben gehad dat wij de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de financieringswet voor meer dan 2 miljard zouden benadeligd hebben. Intussen had de nationale overheid toegelaten dat de Franstalige Gemeenschap van 1990 met maaltijdcheques werkte. Volgde ik niet, dan verloor Vlaanderen meer dan 2 miljard. Dát is de werkelijkheid. En ik kan mij de krantekoppen nog voorstellen. Ik zou dan tot een grote ideoloog worden gepromoveerd, met een Stalinistische benadering après la lettre, een orthodoxe Marxist après la lettre.

De heer J. Devolder : Een Stalinist misschien ?

Minister L. Van den Bossch e après la lettre.

De heer J. Devolder : Het is misschien een laattijdige bekering.

Minister L. Van den Bossch e Daar is wat mij betreft geen gevaar voor.

Nadien zal men dan zeggen dat omwille van mijn stijfkoppige ideologische houding Vlaanderen 2,5 miljard frank verliest. Ik kan mij voorstellen dat de PVV-fractie in dat geval zeker interpelleert, zeggende dat wij bijna geen geld hebben en het dan nog zouden weggooien. Ik kan mij voorstellen dat iemand op dat moment zou hebben gezegd dat het om een detrakering van de financieringswet ging. Ik heb die detrakering niet gevraagd

Van den Bossche

en evenmin de Executieve. De Executieve is wel naar het Overlegcomité gegaan en heeft gedaan wat zij moest doen. De Executieve heeft via andere collega's en mijzelf duidelijk gezegd wat zij ter zake te zeggen had en heeft de nationale overheid gewaarschuwd. Maar blijkbaar bleef iedereen slapen, ook in het Parlement. De pers achtte het toen ook niet nodig daarover veel te schrijven, tot maanden later praktische ongemakken zijn gerezen. Een collega van de nationale Regering, die op dat ogenblik niet rechtstreeks bevoegd was, maar nu wel een bevoegdheid vindt wanneer er klachten zouden zijn, met name collega Van den Brande, zei plotseling — alsof er geen voorgeschiedenis bestond — dat dit niet gaat en het onwettig is.

Ik wil graag aanvaarden dat de discussie, die hij naar voren brengt, niet onbelangrijk is. Ik heb steeds in alle interviews gezegd — ook toen de CAO werd afgesloten — dat ik het op politiek vlak slecht vond. Ik wou ook niet heiliger zijn dan de Paus en aangezien men dergelijke zaken vanwege de Franstaligen op nationaal vlak had laten doorgaan, kon ik niet anders dan volgen, zoniet zou ik Vlaanderen voor miljarden hebben benadeeld.

Plots ontdekt men het probleem en niemand vindt het merkwaardig dat het gebruik van de maaltijdcheques zo lang geduld werd. Men vergeet het zelfs. Journalisten schijnen zich in hun artikels niet meer te herinneren dat in 1990 de techniek door de Franstalige Gemeenschap gehanteerd werd zonder dat er iets over gezegd werd, terwijl de lokale besturen die de techniek trachtten aan te wenden, door de Vlaamse Executieve werden tegengehouden.

Dat is de voorgeschiedenis van het probleem, waarin ieder zijn juiste verantwoordelijkheid moet nemen. Ik wil die in fine niet ontlopen, maar toch lach ik enigszins sarcastisch met de vertoonde schijnheiligheid aangezien men de door de Franstalige Gemeenschap gehanteerde techniek gedurende een jaar heeft toegelaten. Ik heb zelfs publiekelijk verklaard dat

ik kon begrijpen waarom : ik vermoed dat men de financiële situatie van de Franstalig Gemeenschap niet wou verergeren noch de financieringswet als systeem in moeilijkheden brengen.

Wij moeten vandaag niet doen alsof wij het probleem pas hebben uitgevonden ; ook de pers hoeft niet het probleem laattijdig uit te vinden. Laat elkeen het goed weten dat hij lang gezweven heeft. Ik heb een gerust geweten : ik heb zowat als enige tijdig gesproken en gewaarschuwd, maar toen kon ik niet rekenen op uw steun, behave op de steun van enkelingen die, zoals Vergilius het zei, rari nantes in gurgite vasto, mij gelijk gaven. Ik heb in een interview onderstreept dat dit een probleem voor de Sociale Zekerheid zou vormen. Ik ben nog zo méchant geweest om, namens dezelfde Executieve, te zeggen hoe merkwaardig het is dat de grootste Waalse partij die nu, net zoals vroeger, de bevoegdheid over de Sociale Zekerheid voor het nationale niveau — ik verwijs naar het jongste akkoord tussen de heer Spitaels en de heer Happart — opeist, initiatieven neemt die op termijn fataal moeten resulteren in de federalisering van de Sociale Zekerheid. Dat alles is de voorgeschiedenis. Nu wordt men, nogal laat, op alle mogelijke banken wakker.

Ik kom nu tot de verschillende punten die in de interpellaties worden behandeld. Ik heb al gezegd dat de interpellatie wat de ambtenaren betreft verkeerd geformuleerd was. Het bedrag van 3.000 frank moet als een nieuw sociaal voordeel worden beschouwd.

Wat het onderwijspersoneel betreft kan ik enkel de juridische werkelijkheid toelichten. Aan de heer Leo Peeters die uit een brief van de heer Coens citeert, kan ik enkel antwoorden dat ik die brief niet heb geschreven, noch gekregen ; ik geef geen les. Ik zal de brief ook niet commentariëren. De heer Leo Peeters zal wel gelijk hebben wanneer hij de brief citeert, maar die stemt niet overeen met de juridische werkelijkheid. Er is enerzijds het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 december 1990 dat de regeling tot toekenning van

maaltijdcheques voor een periode van drie jaar opschort en anderzijds het besluit van de Vlaamse Executieve van dezelfde datum over de wijze van toekenning van maaltijdcheques. Juridisch gezien is het dus duidelijk dat de maaltijdcheques niet de vroeger toegekende eindejaarstoelage vervangen.

De heer De Vlieghe heeft wel gelijk wanneer hij zegt dat voor de berekening van het bedrag van de maaltijdcheques dezelfde formule wordt gehanteerd als voor die van de eindejaarstoelage. Hierop wordt een verbeteringsfactor toegepast opdat de begunstigen op jaarbasis — de interpellanten hebben niet de vergelijking op jaarbasis gemaakt — geen fiscaal nadeel zouden ondervinden. Ik onderstreep de termen op jaarbasis. Aangezien ik niet de grote fiscalist ben, zal ik daarover niet langer uitweiden. Destijds werd meegedeeld dat het zo moest worden uitgerekend.

Ik kom thans bij de opmerkingen die door de drie interpellanten werden geformuleerd. Er blijken problemen te zijn want er werden concrete gevallenesignaleerd. Ik meen dat collega Leo Peeters een aantal voorbeelden heeft aangehaald. Eigenlijk gaat het hier meer over de eigen business van collega Coens. Een herziening van een aantal dossiers dringt zich op aangezien het bedrag dat zou overeenstemmen met de bedrijfsvoorheffing en dat werd afgehouden van het bruto-bedrag, moet worden aangepast, rekening houdend met de werkelijke aanslagvoeten bij de personenbelasting. Dat geeft u gelijk bij het signaleren van een aantal fouten die er zijn gebeurd. Tegelijkertijd kan ik u namens collega Coens meedelen dat het de bedoeling is deze recht te zetten.

Het toekennen van maaltijdcheques ter waarde van 3.000 frank aan de ambtenaren is een bijkomend sociaal voordeel. Daarover kan weinig discussie bestaan. Dat ligt niet in de lijn van de discussie die zal ontstaan over de maaltijdcheques in het onderwijs.

Juridisch hebben wij ons gesteund op het koninklijk besluit van 19 november 1990. Het gaat hier om het uit-

Van den Bossche

voeringsbesluit van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders. Dat koninklijk besluit werd in het Belgisch Staatsblad van 30 november 1990 gepubliceerd. De wijze waarop en de modaliteiten waaraan moest voldaan worden om maaltijdcheques te ontvangen zijn daarenboven volkomen in overeenstemming met de richtlijnen, die respectievelijk de heer Maystadt, Minister van Financiën, in zijn schrijven van 21 september 1990 en de heer Busquin, Minister van Sociale Zaken, in zijn brief van 18 december 1990 aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve schreef.

De wet op de loonbescherming werd naar mijn mening — en daar verschil ik van mening met collega Van den Brande — geenszins geschonden, daar deze wet niet van toepassing is op de door de Vlaamse Executieve toegekende maaltijdcheques. Dit betekent dan ook dat geen enkele maatregel dient te worden genomen door de Vlaamse Executieve om de wettelijkheid te herstellen, daar deze niet werd geschonden. Ik zal straks nog spreken over de politieke beschouwingen voor de toekomst maar inzake wettelijkheid is er geen nood om wat dan ook te doen.

Het order voor de maaltijdcheques werd toegewezen aan de NV Publique, waarvan deel uitmaken de NV Gemeentekrediet, OMOB en de GIMV. De toewijzing van de opdracht gebeurde bij onderhandse vergunning en dit in toepassing van artikel 17, paragraaf 2, punten 4,6,12 en 14 van de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor de aanneming van werken, leveringen en diensten. Het inroepen van de hoogdringendheid was noodzakelijk gelet op de datum bepaald in de afgesloten sectoriële sociale programmatie voor de Vlaamse Gemeenschap, in verband met het toekennen van maaltijdcheques in 1990.

De Vlaamse Executieve heeft de inschrijvingen van de drie prijsopgaven van de in aanmerking komende vennootschappenuitgeefsters van maaltijdcheques onderzocht en na beraad-

slaging de opdracht toegewezen aan de NV Publique.

De kostprijs van de verwerking van de maaltijdcheques is zeer minimaal zowel voor de groot-industrie als voor de lokale kruidenier. De verzamelmorderel dient te worden verzonden naar het uitbetalingsorganisme, waarna de betaling binnen de drie weken gegarandeerd is. Er wordt daarenboven geen enkel commissie-loon of toetredingsvergoeding aangerekend.

De vraag tot het aanvaarden van maaltijdcheques voor de betaling van retributies en heffingen zou een oneigenlijke aanwending betekenen van de maaltijdcheques en zou trouwens onwettelijk zijn.

Inzake het aangehaalde illegaal gebruik van maaltijdcheques, moet ik verwijzen naar de duidelijke richtlijnen die hieromtrent aan de begunstigen verstrekt werden en de expliciete vermelding op elke maaltijdcheque met betrekking tot de aanwending ervan. Ik citeer : Deze cheque mag enkel gebruikt worden voor de betaling van een maaltijd of voor de aankoop van verbruiksklare voeding.

Ik wens daar nog aan toe te voegen dat deze cheque geldig is tot eind december 1991. Deze duidelijke richtlijn werd trouwens door de Vlaamse Executieve geëist van de vennootschap-uitgeefster van de maaltijdcheques.

In verband met het wezen van de Sociale Zekerheid, moet ik verwijzen naar de nationale Regering, daar deze materie tot haar bevoegdheid behoort. Daarover moet u collega Busquin interpelleren zoals ook over het feit dat men op een bepaald ogenblik niet is opgetreden toen het fenomeen zich in de Franstalige Gemeenschap voordeed. Daar zal de nationale Regering haar verantwoordelijkheid moeten nemen.

Wat een eventuele uitbreiding tot aankoopbons betreft, moet ik stellen dat deze vraag nog niet ter zake is, daar nog geen enkel wetgevend initiatief hiertoe werd genomen. Het is niet aan mij om mij hierover vandaag uit te spreken.

Ik wil afronden met het punt waarmee ik begonnen ben, met dien verstande dat mijn non-enthousiasme over de maaltijdcheques nu, na één jaar, blijkbaar wordt gedeeld door de meerderheid van mijn collega's. Ik zal ook antwoorden op de brief van Minister Van den Brande die blijkbaar noodgedwongen in de pers moest verschijnen. Mijn antwoord hoeft niet in de pers te komen. Ik dacht dat briefwisseling tussen collega's niet per sé via de krant moet gebeuren. Ik weiger ook geen gesprek met collega Van den Brande. Het zal zich echter moeten afspelen binnen bepaalde lijnen. Zo moet het duidelijk zijn dat wij geen nadelige financiële gevolgen wensen te ondergaan door welke wijziging dan ook. Wij kunnen een oplossing vinden indien de centrale overheid een eenvoudig systeem uitwerkt waarbij de huidige voordelen op fiscaal gebied en op gebied van sociale zekerheid behouden blijven. Indien wij, op grond van de brief van Minister Van den Brande, een degelijk resultaat bereiken, zal iedereen zich verheugen. De discussie die daaromtrent was ontstaan zal dan vruchten afwerpen omdat de gelijke behandeling van Vlaanderen en Wallonië ten opzichte van de financieringswet aanvaard zal zijn en wij ter zake naar een zuivere toestand kunnen evolueren.

Mijnheer de Voorzitter, ik meen aldus uitvoerig te hebben geantwoord op de vragen die werden gesteld. Ik wil enkel nog iets zeggen over de opmerking dat in het verleden de maaltijdcheques oneigenlijk zouden gebruikt zijn. De maaltijdcheque bestaat al zeer lang en was oorspronkelijk bedoeld als alternatief voor bedrijven die niet beschikten over een bedrijfsrestaurant. Zij gaven hun personeelsleden toelating om te eten in restaurants in de buurt van het bedrijf en gaven hen daarvoor een bijdrage die overeenstemde met het bedrag dat zij zouden moeten betalen indien zij als werkgever een bedrijfsrestaurant zouden uitgebaat hebben. Dit was de oorspronkelijke bedoeling van de maaltijdcheque. Toen in het begin van de jaren tachtig een loonstop werd afgekondigd zijn er heel wat misbruiken ontstaan in de privé-

Van den Bossche

sector. Ik heb daartegen weinig horen protesteren. De politieke overheid heeft toen geen duidelijk standpunt ingenomen. Ofwel had men moeten kiezen voor een systeem waarbij een gedeelte van het loon of de wedde werd vrijgesteld van belastingen en van sociale bijdragen, ofwel had men moeten kiezen voor een systeem van maaltijdcheques die strikt beantwoorden aan hun doel. Men heeft dat niet gedaan omdat men de sterke sectoren in de privé-sector niet wou afremmen. De vakbonden waren tevreden dat zij, niettegenstaande de loonstop, toch nog iets konden bereiken, terwijl het voor de werkgevers een goedkope operatie is. Men heeft toen echter de kans verkeken om een duidelijke toestand te scheppen.

De Vlaamse Executieve zal alleszins een gesprek aangaan met de nationale overheid en hoopt dat de Franstalige Gemeenschap daartoe ook bereid zal zijn. Dat moet volgens ons echter gebeuren binnen de beperkingen die ik daarstraks vermeld heb. Een herziening van het systeem mag ons geen pecuniair nadeel opleveren en moet alleszins leiden tot een zuivere toestand.

De Voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen : Mijnheer de Voorzitter, het gaat vanzelfsprekend niet op dat de Minister een onderscheid probeert te maken tussen goede en slechte interpellanten, maar wellicht is dat nog een overblijfsel van zijn verblijf op Onderwijs, waar nogal dikwijls in die termen wordt gedacht.

Het gaat evenmin op dat de Minister tegen beter weten in, neem ik aan, een leuke show opvoert en zich daarbij verheugt over het feit dat er in de PVV-fractie een aantal bekeerlingen zouden zitten. Als hij dit toch wil doen, moet hij alles zeggen. De interpellatie van collega Vermeiren van mei vorig jaar was in de eerste plaats een reactie op het voorstel van de burgemeester van Ronse, ingegeven door wat ik gemakkelijksshalve een communautaire reflex zou noemen. Collega Vermeiren vroeg zich

toen inderdaad af of wat in Wallonië toegelaten was, ook in Vlaanderen kon.

Bij deze gelegenheid wil ik eraan herinneren dat in de programmawet van 1987, onder de vorige Regering dus, maatregelen werden getroffen tegen het oneigenlijk gebruik van maaltijdcheques in de privé-sector. Het gebruik van maaltijdcheques werd toen beperkt door de invoering van een plafond. Ik zeg niet dat daarmee alles in het reine is getrokken. Ik ben het met de Minister eens dat men wat het kader betreft waarbinnen maaltijdcheques mogen worden toegekend, nooit klare wijn heeft geschonken of willen schenken.

Mijnheer de Minister, de bedoeling van mijn interpellatie was evenwel niet de voorgeschiedenis te kennen van de invoering van maaltijdcheques, noch uit te maken wie er nu tijdig gesproken had of gewaarschuwd had en wie te lang heeft gezwegen. Met mijn interpellatie wou ik alleen duidelijk maken dat een massale toekenning van maaltijdcheques op heel wat weerstand is gestuit en dat de cheques vaak oneigenlijk werden gebruikt.

Uit het antwoord van de Minister leid ik af dat het meningsverschil met zijn nationale collega, Minister Van den Brande, over de vraag of de wet van 1965 nu al dan niet werd overtreden, blijft bestaan. Gelet op de ontwikkeling die het dossier kent vraag ik mij overigens af of dat meningsverschil nog wel relevant is. Ik heb ook geteerd dat Minister Coens bereid zou zijn een aantal dossiers te herzien. Zoiets is wel gemakkelijker gezegd dan gedaan. Het gaat om individuele gevallen en er zal rekening moeten worden gehouden met de fiscale toestand van de betrokkenen. Bovendien is fiscaliteit nog altijd een nationale bevoegdheid.

Minister L. Van den Bossche : Aan de fiscale wetten wordt niets gewijzigd, alleen het effect van de fiscaliteit werd verkeerd ingeschat.

De heer E. Beysen : Mijnheer de Minister, deze klus zal in elk geval veel tijd vergen, aangezien men de belastingaangiften moet afwachten. Ik blijf er dus bij dat het niet gemakke-

lijk is voor dit probleem een afdoende oplossing te vinden.

Ik zie dus nog niet zo goed in hoe men die zaak zal rechttrekken, gelet op het individueel karakter van die verschillende gevallen waarover het gaat. Als de intentie er is om er iets aan te doen is dat op zichzelf al belangrijk. De uitvoering daarvan is een andere zaak.

Uit uw antwoord heb ik ook geteerd dat het de uitgever van de cheques zelf is die heeft geëist dat er een richtlijn zou worden geformuleerd.

Minister L. Van den Bossche : Het is omgekeerd. Wij hebben geëist dat de uitgever het erop zou vermelden.

De heer E. Beysen : Het is dus de Executieve die heeft geëist dat de cheques moesten worden gebruikt in de voedingssector. Het is dan wel schrijnend vast te stellen dat het diezelfde uitgever is die nu toestaat dat de richtlijnen op een schromelijke manier worden omzeild. Dit breng ik nog eens in relatie met het feit dat de uitgever in niet onbelangrijke mate de financier is van de Vlaamse Gemeenschap. Dat roept toch vragen op inzake de moraliteit.

Mijnheer de Voorzitter, ik zal ingaan op uw verzoek om kort te repliceren. Ik heb geteerd dat de Minister bereid is om een minnelijke schikking te treffen met zijn collega Van den Brande.

Minister L. Van den Bossche : Om de toekomst mooi te regelen.

De heer E. Beysen : U pleit voor een eenvoudige oplossing. Ik hoop dat u die vindt maar ik vrees dat het niet zo eenvoudig is.

De Voorzitter : De heer De Vliegheer heeft het woord.

De heer W. De Vliegheer : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, ik heb de indruk dat de Gemeenschapsminister hier een pleidooi heeft gehouden als een assisenzaak.

Minister L. Van den Bossche : Dat duurt veel langer. Alleen de akte van inbeschuldigingstelling duurt al een paar uur.

De heer W. De Vlieghe : U heeft zeer veel gezegd over het goede karakter van de beklaagde en de slechte kanten van zijn belagers heeft u heel goed in het licht gezet. Over de feiten zijn we tenslotte ook nog iets te weten gekomen.

Ik meen dat ik de Minister op een contradictie heb betrapt waar het gaat over het oneigenlijk gebruik van cheques. Aan de éne kant beweert hij dat de overheid niets oneigenlijks heeft gedaan, dat alles in orde was en volgens de regels gebeurde en aan de andre kant zegt hij dat het de privé-sector is die met het oneigenlijk gebruik is begonnen. Door dat tweede argument eraan toe te voegen maakt hij duidelijk dat hij zich heeft ingeschakeld in een logica die inderdaad een oneigenlijk gebruik is. Laten we niet rond de pot draaien.

Op het einde hebben wij met genoeg gehoord dat de Minister bereid is er samen met de nationale Regering voor te zorgen dat dit probleem zo snel mogelijk uit de weg wordt geruimd.

Minister L. Van den Bossche : Dat is de logica van wat ik altijd heb gezegd.

De heer W. De Vlieghe : Dat is de logica waar u altijd achter heeft gestaan, mijnheer de Minister, en ik kan begrijpen dat u zich in de zeer gewrongen positie bevindt van iemand die altijd tegen dat soort zaken is geweest en dan in een situatie terecht komt die hij tegen heug en meug moet aannemen. Ik kan u daarin begrijpen, maar dit belet niet dat uw stelling contradictorisch overkomt.

U hebt ook toegegeven dat de maaltijdcheques geen wettig betaalmiddel zijn en dat de Vlaamse Executieve ze niet kan aanvaarden voor betalingen die moeten worden gedaan aan diensten van de Vlaamse Gemeenschap of instellingen die ervan afhankelijk zijn. Dat ondersteunt onze stelling dat hiermee de loonwet werd overtreden en dat een deel van het loon niet vrij kan worden besteed.

Tenslotte wens ik te zeggen dat, vermits de Minister — en ik vermoed de gehele Vlaamse Executieve — zich

volledig zal inzetten om die zaak zo vlug mogelijk te saneren, wij het niet nodig vinden een motie in te dienen. Wij verwijzen naar de motie die ter zake is ingediend in de Kamer van Volksvertegenwoordigers en die daar een zeer ruime steun heeft gekregen.

De Voorzitter : De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de Minister, ik heb er geen twijfel over laten bestaan dat u niet de beschuldigde bent in het algemeen, maar dat het eerder gericht was naar de Minister van Onderwijs. Dit is trouwens goed tot uiting gekomen in het debat. Het heeft mij wel verwonderd dat na uw verblijfsperiode op het departement van Onderwijs, u niet in kennis bent van de brief van de Minister van Onderwijs en ik ben graag bereid u die straks ter beschikking te stellen.

Ik blijf nog even op mijn honger als het gaat over de theorie van het verdoken loon want daarover heb ik geen uitsluitsel gekregen. Misschien kan u dat hier ook niet geven en zal ik het op een andere plaats vragen. Door de interpretatie die Minister Coens in zijn brief geeft kan het mijns inziens niet anders zijn dan dat de circulaire van 1983 van toepassing is.

Minister L. Van den Bossche : Tenzij de brief van Minister Coens ongelukkig of slecht geschreven is.

De heer L. Peeters : Daarover zullen dan andere instanties beslissen. Wij moeten er zeer dringend werk van maken dat hier een wettelijk kader komt. Dit is belangrijker dan de kleine zaken die moeten geregeld worden voor een aantal van de betrokkenen.

Ik wens nog even dieper in te gaan op de afhouding van het vakantiegeld. Indien het betrokken personeelslid zou weigeren dit te laten uitvoeren, rijst de vraag of daarvoor op dit ogenblik een regeling is voorzien. Hoe zal dit worden geregeld ?

Minister L. Van den Bossche : Als het automatisch wordt afgehouden kan een personeelslid, die vindt dat dit onterecht is, zich richten tot de rechtbank.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer R. Garcia tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de subsidiëring van het Centrum voor Levens- en Gezinsvragen SJERP van de Vrije Universiteit Brussel

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Garcia tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de subsidiëring van het Centrum voor Levens- en Gezinsvragen SJERP van de Vrije Universiteit Brussel.

De heer Garcia heeft het woord.

De heer R. Garcia (op de tribune) : Mijnheer de Minister, u kent de Vrije Universiteit van Brussel, een zeer eminente universitaire instelling, een zeer eminente Vlaamse aanwezigheid in onze hoofdstad. U kent eveneens het Centrum voor Levens- en Gezinsvragen SJERP en u weet hoe belangrijk zo'n consultatie-instelling voor een grootstad als Brussel met haar vele sociale problemen is. U weet dat dit centrum verleden jaar, in het kader van de toepassing van de staats-hervorming, geopteerd heeft voor de Vlaamse Gemeenschap. Het liet het ganse bi-communautaire achter zich en sloot zich aan bij de Vlaamse Gemeenschap, vroeg er de erkenning en verkreeg die ook.

Indien dit Centrum voor Levens- en Gezinsvragen als Nederlandstalige instelling aansloot bij de Vlaamse Gemeenschap en binnen haar eigen Vlaamse Gemeenschap haar erkenning vroeg en die ook kreeg, was dit uiteraard met de bedoeling dat zij door haar eigen Vlaamse Gemeenschap op zijn minst even goed en hopelijk beter zou behandeld worden dan vroeger in de bi-communautaire Brusselse instellingen, aangezien Nederlandstaligen binnen Brussel nog altijd kunnen verwachten dat de waken die zij geeft naar Vlaanderen op een meer positieve wijze worden ontvaard dan die naar Brussel.

Garcia

Nu blijkt echter dat van de 6,5 gevraagde betrekkingen in het Centrum voor Levens- en Gezinsvragen uiteindelijk 4,5 betrekkingen werden goedgekeurd. Daaronder versta ik 4,5 betrekkingen die door het Ministerie worden gesubsidieerd. Nochtans zijn 6,5 krachten absoluut noodzakelijk. Dit wordt op overduidelijke wijze aangetoond door het erkenningsdossier dat bij het Ministerie is ingediend en waaruit blijkt dat op het ogenblik met 6,5 personeelsleden ruim 7.500 consultaties voor Nederlandstaligen uit Brussel worden gehouden. Zonder bijkomende subsidiëring moet er uiteraard personeel afvloeien. Als er nog slechts 4,5 medewerkers overblijven, zal men de activiteit moeten terugschroeven tot 4.000 consultaties. Er komen dus heel wat mensen van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel in de kou te staan.

Bovendien is het helemaal niet aangewezen — dat is het minste wat men kan zeggen — om de activiteiten van het centrum terug te schroeven. Niet alleen gaat het om een Nederlandstalige instelling te Brussel, maar ook wordt er op het ogenblik, ten gevolge van de wet op de zwangerschapsonderbreking, aan vele andere centra juist een bijkomende consulent toegevoegd die belast is met de opvang en begeleiding van vrouwen die zich in een noodsituatie bevinden. Ook met deze problematiek, de praktische opvang van vrouwen in een noodsituatie, wordt het centrum dus geconfronteerd.

Ik wijs er nogmaals op dat het gaat om een Vlaams centrum te Brussel dat volledig ten dienste staat niet alleen van de Brusselse Vlamingen, maar van de Vlamingen tout court. Een dergelijk goed opgestart initiatief in Brussel, mijnheer de Minister, zou ten volle gesteund moeten worden opdat Brussel een hulpverlening kan bieden die een Vlaamse hoofdstad waardig is.

In deze context, die ik kort heb geschetst om geen tijd te verliezen, stel ik u de volgende duidelijke vragen. Op welke gegevens steunt het Ministerie om van de 6,5 gevraagde betrekkingen er slechts 4,5 te subsidiëren,

wat geen enkele verbetering inhoudt ten opzichte van de subsidiëring door de bi-culturele instellingen? Waarom werd aan het Centrum SJERP een bijkomende consulent geweigerd? Heeft de Minister reeds gedacht aan de opvang van degenen die hulp vragen, maar deze door de vermindering van de consultaties niet meer kunnen krijgen? Wat gebeurt er met het overvallig personeel, dat zal moeten worden afgedankt, indien er aan deze toestand geen einde komt?

Mijnheer de Voorzitter, dit waren mijn vier zeer precieze vragen. Ik besluit met het dringend verzoek vooralsnog opdracht te geven om de beslissingen die tot nu toe werden genomen vanuit deze invalshoek te bekijken en ze te herzien teneinde de situatie te verbeteren en op een meer positieve wijze tegemoet te komen aan de noden van het Centrum voor Levens- en Gezinsvragen SJERP van de Vrije Universiteit Brussel.

De Voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, deze situatie is een gevolg van het feit dat er twee verschillende wetgevingen waren, namelijk deze met betrekking tot de Vlaamse Gemeenschap en deze met betrekking tot de Brusselse situatie vóór de staatsvorming.

Ingevolge de staatsvorming hadden de bi-communautaire instellingen, onder meer de Centra voor Levens- en Gezinsvragen, de keuze om bi-communautair te blijven of te opteren voor de Vlaamse of de Franse Gemeenschap. Drie Brusselse centra kozen voor de Vlaamse Gemeenschap, namelijk het Centrum voor Levens- en Gezinsvragen van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen en tenslotte het CGSO van de Barthélémystraat. Deze centra maakten hun keuze in juni 1989, maar men heeft moeten vaststellen dat zij op hun subsidiëring lang hebben moeten wachten.

De overeenkomst stipuleerde nochtans duidelijk dat, eens de keuze gemaakt, zij zouden worden overgeheveld met de middelen waarover ze in

het kader van de Brusselse bi-communautaire instellingen beschikken. Hier rijst echter een belangrijke vraag, door de heer Garcia ook beklemtoond, met name of de fondsen globaal werden getransfereerd, met andere woorden, in verhouding tot het aantal personeelsleden dat SJERP vroeger in dienst had, zodanig dat de subsidiëring van de personeelsleden behouden blijft.

Bij de verandering van het systeem, dus van bi-communautair naar de Vlaamse Gemeenschap, werd er een waarborgclausule voor de Brusselse instellingen ingebouwd in die zin dat op een bepaald ogenblik andere normen kunnen worden gehanteerd, maar het zou onmogelijk zijn van de ene dag op de andere over te schakelen op de nieuwe Vlaamse wetgeving. Er werd trouwens overeengekomen een overgangsfase van een jaar in te bouwen, teneinde zich volledig aan de normen van de Vlaamse Gemeenschap te kunnen aanpassen. Dit is de reden waarom ik het volkomen eens ben met de heer Garcia en waarom ik het betreurt dat drie centra voor Levens- en Gezinsvragen zo lang op hun geld hebben moeten wachten en een lening moesten aangaan voor het vereffenen van hun schulden uit het verleden.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, aansluitend op de uiteenzetting van collega Van Vaerenbergh herhaal ik dat ingevolge het koninklijk besluit van 1 juni 1989 tot uitvoering van artikel 65 van de wet van 16 januari 1989 inzake de financiering van Gewesten en Gemeenschappen, de instellingen en voorzieningen uit de welzijns- en gezondheidssector tot 30 juni 1989 de tijd hadden om te opteren voor een uni-communautair regime.

Zoals de heer Van Vaerenbergh meedeelde waren er in de ambulante sector — ik beperk mij daartoe — drie centra voor Levens- en Gezinsvragen die deze keuze hebben gemaakt. Waarom bleef de erkenning dan uit tot 1 juli 1990? Heel eenvoudig omdat het overleg tussen de Re-

SP-Senator R. Garcia, tevens Voorzitter van de Ruud van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, hekelt de houding van de Vlaamse Executieve t.o.v. het bij de VUB gevestigde Centrum voor Levens- en Gezinsvragen SJERP. Volgens het Raadslid verdient een dergelijk Nederlandstalig initiatief in Brussel meer steun dan de Vlaamse Gemeenschap vandaag verleent

gering en de Executieve van de Gemeenschappen geduurd heeft van midden 1989 tot begin 1990. Pas als er een consensus werd bereikt over de middelen die zouden worden overgeheveld, werd door de Regering het koninklijk besluit van 10 mei 1990 uitgevaardigd waarin werd bepaald dat voor alle instellingen die voor de Vlaamse Gemeenschap hebben gekozen een transfer van 170 miljoen frank per jaar zou worden gerealiseerd. Daarvan is 10,7 miljoen frank voorzien als overdracht voor de drie centra voor Levens- en Gezinsvragen waarover wij het vandaag hebben. Dit betekent dat vanaf 1 juli 1990 deze drie centra onder toepassing vallen van de Vlaamse reglementering.

Wat heeft mij nu geïnspireerd bij het onderzoek van de drie dossiers van Brusselse CLG's die naar de Vlaamse Gemeenschap zijn overgeheveld ?

Allereerst is er het principe van de continuïteit van de dienstverlening die verzekerd moest worden. Concreet betekent dit dat wij het aantal

gesubsidieerde personeelsleden in elk centrum hebben nagegaan, ook in de SJERP, van voor 1 juli 1990 op basis van het koninklijk besluit van 13 januari 1978 dat de regeling voor het Brussels Gewest bepaalt. Op basis van de reglementering in 1978 kon de SJERP op 1 juli 1990 — datum van overkomst naar de Vlaamse Gemeenschap — aanspraak maken op vier voltijdse equivalente personeelsleden.

Het tweede punt waarop ik mij heb gebaseerd, is het aantal gesubsidieerde consultatie-uren in het jaar 1989, het laatste volledige jaar voor de verandering. Voor de SJERP bedraagt het aantal uren 3.856. Zo blijkt althans uit het document dat mijn administratie mij heeft overgemaakt voor de beslissing inzake de erkenning. Het aantal consultatie-uren dat vereist is per voltijdse personeelsequivalent bedraagt voor de Vlaamse reglementering — besluit van de Vlaamse Executieve van 11 september 1985 — 3.800 uren voor vier personeelsleden.

De SJERP heeft in 1989 een toelage gekregen in toepassing van de oude reglementering in het Brussels Gewest van 5,163 miljoen frank. Ik heb bij ministerieel besluit van 4 december 1990 SJERP erkend per 1 juli 1990 voor hetzelfde aantal personeelsleden en voor hetzelfde aantal consultatie-uren als voor de belangrijke datum van 1 juli 1990. Daarmee werd niet alleen de continuïteit verzekerd maar is de subsidiëring zelfs verbeterd. Dit is het gevolg van de weddesubsidiëring in ons systeem wat voor universitair geschoolden met grote anciënniteit voordeliger is dan het systeem van kracht in het Brussels Gewest.

Mocht de SJERP het hele jaar 1990 onder de Vlaamse reglementering hebben gersorteerd, zou de SJERP een jaartoeelage hebben gekregen van 5,657 miljoen frank. Vergeleken met de 5,163 miljoen frank die in 1989 werd gegeven, is er een verschil van ongeveer 10 ten honderd.

Ik heb bovendien in toepassing van de beslissing van de Executieve van maart van vorig jaar en in het kader van de problematiek van de ongewenste zwangerschap supplementair een halftijds personeelslid aan de SJERP toegekend, vooral met een preventieopdracht.

De consultatie-uren die officieel werden meegedeeld in de vroegere reglementering zijn helemaal niet verminderd. De SJERP presteerde in 1989 overigens precies 56 uur meer dan nodig om vier voltijdse gesubsidieerde equivalente personeelsleden te krijgen, waaruit ik concludeer dat de SJERP in 1990 maar ook in 1991 tenminste evenveel consultatie-uren zal moeten realiseren om de vier voltijdse equivalente personeelsleden te behouden. Ik neem aan dat dit in de praktijk geen probleem zal opleveren.

Wij hebben dus in geen enkel opzicht gemaakt aan personeelsleden die mogelijk op een andere wijze in dat centrum bezoldigd werden. Dat is de autonomie van de dienst die overigens aan een aantal vormvereisten moet voldoen maar waarvoor hij een jaar de tijd heeft. Ik denk onder meer aan de oprichting van een autonome

Lenssens

VZW zoals in onze reglementering is voorgeschreven.

De zestig CLG's en CGSO's in Vlaanderen vragen een veelvoud van de budgettaire mogelijkheden inzake uitbreiding van consultatie-uren en gesubsidieerd personeel. In het kader van de preventie ongewenste zwangerschap hebben nagevolg alle CLG's en CGSO's een bijkomende voltijdse kracht gevraagd. Ik heb 66 halfzijdse betrekkingen toegekend, dus al degenen die een aanvraag hebben ingediend, hebben tenminste een halfzijdse kracht gekregen, enkelen kregen er zelfs twee. Ik beschik nog over 10 halfzijdse betrekkingen voor de komende maanden die ik op een objectieve wijze over de verschillende strekkingen zal verdelen.

De Voorzitter : De heer Garcia heeft het woord.

De heer R. Garcia : Mijnheer de Minister, ik zal eerst ingaan op uw laatste argumentatie inzake de financiële mogelijkheden. Het is duidelijk dat er rekening moet worden gehouden met de begroting, het zou immers een blijk zijn van onbegrip daarmee geen rekening te houden bij een interpellatie.

Bij dit dossier is er evenwel een communicatiestoornis. Ik leid dat af uit uw uitleg omtrent de samenstelling van het dossier. U zegt met name dat er geen achteruitgang is. Ten aanzien van hetgeen vroeger werd gesubsidieerd is dat inderdaad niet het geval, maar wanneer u zegt dat er in 1989 maar 3.860 consultatie-uren waren, dan is dit een zware informatiefout. Dit is blijkbaar een fout in het dossier. In 1989 waren er, zoals ik reeds zei, 6,5 personeelsleden in dienst. Er waren ruim 7.500 consultatie-uren. Deze werden echter in het Brusselse Gewest slechts voor 3.860 consultatie-uren gesubsidieerd. Deze instellingen hoopten, door over te stappen naar de Vlaamse Gemeenschap, op enig begrip. Zij hoopten op een betere toestand. Dat is evenwel niet gebeurd.

Mijnheer de Minister, kreeg u de gelegenheid deze aspecten van het dossier te bestuderen, werd de hele con-

text u duidelijk geschetst ? Mocht tijdens de behandeling van het dossier blijken dat de informatie niet volledig is en dat er bijgevolg geen goede beslissingen werden getroffen, kan het dossier dan opnieuw worden onderzocht ?

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens : Mijnheer de Voorzitter, het antwoord is negatief. Op de beslissing van 4 december 1989 kom ik niet terug. (**Onderbreking door de heer R. Garcia**)

Collega, u meent mij een stok aan te bieden om de beek over te steken, maar de stok is te broos om hem te grijpen.

Wanneer de tien halfzijdse betrekkingen — waarvoor een budgettaire marge bestaat — bewust nog niet werden geaffecteerd, om toe te laten de dynamiek van enkele centra iets langer te kunnen volgen — waarvoor een beslissing wordt voorbereid tijdens de komende paar maanden — zal dit dossier ook mede in overweging worden genomen.

Maar de 3.800 uren, die in het Brusselse regime erkend en gesubsidieerd waren, hebben wij ruimschoots mede opgenomen, plus een halfzijdse preventiewerker voor de ongewenste zwangerschap. Men kan dus niet zeggen dat wij minder doen.

De heer R. Garcia : Het kan toch niet dat u minder zou doen dan de Brusselse bi-communautaire instellingen, want dan zou ik u feliciteren !

Minister J. Lenssens : Wij doen meer, want wij geven nog een halve beroepskracht voor de preventie van ongewenste zwangerschap, activiteiten die door dat centra reeds worden ontwikkeld, waardoor wij in feite een half personeelslid meer subsidiëren dan voorheen het geval was. Dat is de waarheid. Wij doen dus niet minder, maar meer.

Ik voeg eraan toe dat de weddecomplementen van onze ambtenaren nu ook verrekend zijn in de subsidieregeling ; zij werden echter niet meegeteld, wat ten goede komt aan de centra. Inderdaad, indien het personeel

beter wordt bezoldigd, is er meer motivering en zijn er dus ook meer kwaliteitsprestaties.

Collega Garcia, ik herhaal het : ik moet een beslissing nemen in verband met de tien halfzijdse equivalenten die nog overblijven van de enveloppe bestemd voor de activiteiten inzake ongewenste zwangerschap. Op dat ogenblik moet ook dit centrum mede in overweging worden genomen.

De heer R. Garcia : U krijgt van mij onmiddellijk een aanvraag !

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het toezicht van de Vlaamse Executieve op de faciliteitengemeenten

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het toezicht van de Vlaamse Executieve op de faciliteitengemeenten.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord,

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, de Vlaamse Raad en de Vlaamse Regering doen grote inspanningen wanneer er zich op bepaalde gebieden grote noden voordoen. Er deden zich in het verleden grote noden voor, waarvoor men ook de nodige budgettaire middelen heeft uitgetrokken. Ik zal er enkele citeren : de bestrijding van kansarmoede ; de migranten, waarvoor vele gelden ter beschikking moeten worden gesteld ; de grote eisen die worden gesteld in verband met de vergrijzing van de bevolking ; ook voor de grote steden werden grote inspanningen gedaan, omdat zij

Van Vaerenbergh

met grote noden werden geconfronteerd.

Ik wijs erop dat dit een goede politiek is, maar men moet ook oog hebben voor de realiteiten van het ogenblik, met name het feit dat Vlaams Brabant ook een noodgebied is geworden.

De Minister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft in een recent krante-interview gezegd dat er in Vlaams Brabant problemen zijn in verband met de grondprijzen. Dit is inderdaad een eerste problematiek.

Een tweede problematiek is dat Vlaams Brabant, en vooral het arrondissement Halle-Vilvoorde, Brussel als het ware omprangt en dat er normale toestanden ontstaan, voortvloeiend uit de verhouding grootstad-ommand. Er komt echter nog iets bij, namelijk de verhouding Nederlandstaligen-Franstaligen. Deze problematiek spitst zich op vele specifieke gebieden toe, waarvan ik er twee zal aanhalen : ten eerste, de problematiek van het onderwijs.

In Brussel klaagt men over het feit dat velen, ook anderstaligen, aangehouden worden door het Nederlandstalig onderwijs, omwille van de kwalitatieve hoge normen die dit onderwijs hanteert, zodat het een degelijk onderwijs verstrekt. Hetzelfde probleem doet zich ook inzake onderwijs in Vlaams Brabant voor. In Vlaams Brabant trekt men immers ook anderstalige leerlingen aan. Ter zake stelt zich de problematiek van integratie van anderstaligen.

Een tweede concreet voorbeeld dat ik wil aanhalen is het volgende : wij hebben in Vlaams Brabant niet zozeer te kampen met problemen van werkloosheid, maar één van de grootste haarden van werkloosheid die praktisch onuitroeibaar zijn, wordt gevormd door mensen die geen werk vinden omdat ze de taal van de streek niet kennen. Er zijn recentelijk initiatieven genomen door Minister De Wulf om de langdurig werkloze allochtonen te verplichten Nederlandse taalcursussen te volgen bij de RVA, ten einde hun kans op arbeidsgeschiktheid te verbeteren. Ik

meen dat wij in de toekomst dergelijke initiatieven ook zullen moeten nemen voor onze eigen landgenoten die het Nederlands niet machtig zijn, ten einde hen de mogelijkheid te geven zich in het arbeidsproces te integreren.

Aldus kom ik tot de kern van mijn interpellatie, met name het administratief toezicht dat de Vlaamse Regering uitoefent op de gemeenten, die toch de basis vormen van de democratie. Dit belangrijk gegeven met name de uitoefening van het Vlaams gezag vindt men gespreid over de totale regeringsverklaring van deze Vlaamse Regering. Er werd bijzondere aandacht besteed in de regeringsverklaring aan de faciliteitengemeenten die altijd en onbetwistbaar tot de Vlaamse Gemeenschap behoren, maar waar problemen rijzen betreffende de onwil van sommige gemeenteraadsleden aldaar om zich te kaderen in hun natuurlijk geheel, met name de Vlaamse Gemeenschap. Wij kunnen ons afvragen hoe het komt dat deze gemeentebesturen in een dergelijke situatie verzeild geraken en dat men niet kan begrijpen dat men zich op een bepaald ogenblik moet aanpassen aan de Vlaamse Gemeenschap.

Mijnheer de Minister, de aanleiding voor deze interpellatie waren enkele krantenartikels die steeds meer verschijnen, onder meer in een aantal streekbladen en ook in de regionale bladzijden van de grote kranten. Wanneer wij de verslagen lezen van de gemeenteraden in de faciliteitengemeenten, blijkt dat men het ons op een vervelende manier moeilijk ging maken door te stellen : wij behoren nu wel tot het Vlaams Gewest maar in ons hart wensen wij dat niet. Wij stellen uiteindelijk vast dat de Vlaamse Gemeenschap ons inderdaad zeer onheus behandelt ; de krantenartikels liegen er niet om. Wanneer dan in bepaalde gemeenteraden wordt gezegd dat Minister Lenssens de dossiers van de ouderlingen voor het OCMW niet met bewaarde spoed behandelt, dan moeten wij daar de nodige conclusies uit trekken. Wanneer blijkt dat wij beter af waren met het vroegere systeem, lijkt me dit een zeer moeilijk vol te houden situatie.

De Minister voor Openbare Werken wordt verweten dat de lichten op de Waterlooosesteenweg niet vlug genoeg worden geplaatst, de Minister voor Cultuur behandelt het dossier voor het sportcentrum niet snel genoeg. Dit alles bewijst dat men enerzijds ten overstaan van u en van de andere leden van de Vlaamse regering en anderzijds bij de Vlaamse publieke opinie de indruk wil wekken dat zij worden benadeeld.

Ook ik wacht zeer lang op bepaalde zaken, maar ik wacht mijn beurt af en men moet dan niet met chantage dreigen.

Ik lees zelfs een brief van een Vlaamse schepen van Sint-Genesius-Rode, de vroegere burgemeester, waaruit blijkt dat ermee wordt bedreigd dat zelfs de Gordel niet meer zou worden georganiseerd, tenzij de dossiers van Sint-Genesius-Rode zouden worden goedgekeurd, dan loopt zulks volgens mij de spuigaten uit. Ik meen dat desbetreffend klaar en duidelijk moet worden gezegd : u behoort bij ons, u moet zich aanpassen aan onze systemen en wij zullen het nodige doen om die systemen inderdaad in werking te stellen zodanig dat zij op een gelijke manier worden behandeld zoals iedere Vlaamse gemeente in Vlaams Brabant, niet meer maar ook niet minder.

Ik meen dan ook dat wij concreet een aantal vragen kunnen stellen. Het ware interessant hierop een duidelijk antwoord te krijgen. Ik heb deze vragen neergeschreven teneinde u toe te laten een volledig antwoord te geven.

Ten eerste, worden in de taalgrensgemeenten de wetten op het taalgebruik in de colleges, de gemeenteraden en de OCMW-raden correct toegepast ?

Ten tweede, welke zijn de bevindingen van de arrondissementscommissaris die deze gemeenteraden bijwoont ?

Ten derde, geeft de Vlaamse Regering toe aan de chantage van de betrokken gemeentebesturen om dossiers goedgekeurd te krijgen ten nadele van gelijkaardige dossiers van andere Vlaamse gemeenten ?

Van Vaerenbergh

Ten vierde, geeft de Vlaamse Regering toe aan de dreiging van deze gemeentebesturen om Vlaamse manifestaties te boycotten ?

Ten vijfde, meent de Vlaamse Regering niet dat zij de betrokken gemeentebesturen er dient op te wijzen dat zij tot de Vlaamse Gemeenschap behoren en zich derhalve dienen te gedragen als Vlaamse gemeenten en Vlaamse gemeentebestuurders ?

Mijnheer de Minister, ik meen dat zulks zeer concrete vragen zijn, zeker wat de toepassing betreft in de gemeenteraden. Ik heb een aantal vergaderingen bijgewoond en de manier waarop deze vergaderingen verlopen is volgens mij een aanfluiting van ieder democratisch rechtsbestel. Wanneer bijvoorbeeld enerzijds in de gemeenteraad een bepaald dossier moet worden goedgekeurd en niemand van het college is bij machte een uitleg te verstrekken of een antwoord te geven op concrete vragen die in het Nederlands worden gesteld en wanneer anderzijds een gemeenteraadslid, dat blijkbaar het Nederlands niet machtig is, wel zijn uiteenzetting in het Frans kan houden, meen ik dat zulks geen goede manier van bestuur is in de Vlaamse Gemeenschap.

De Voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik dank de interpellant voor zijn uiteenzetting.

Op de door collega Van Vaerenbergh gestelde vragen kan ik het volgende antwoorden.

Ten eerste, op zijn concrete vraag omtrent het gebruik van de wetten op het taalgebruik in de colleges, de gemeenteraad en de OCMW-raad in taalgrensgemeenten, stel ik in het algemeen dat binnen het kader van mijn bevoegdheid van het toezicht op de handelingen op de gemeentelijke overheden het steeds mijn bekommernis is de vigerende wetten en besluiten te doen naleven. Indien een gemeente hieraan niet voldoet, dan treed ik op. In het geval van de nale-

ving van de vigerende taalwetten ben ik dan ook opgetreden in die gemeenten, waar ik van oordeel was dat de taalwetgeving niet correct werd toegepast. In dit kader werden tot twee maal toe de raadsbesluiten van Linkebeek vernietigd van 7 mei en 10 juli 1990 en éénmaal de volledige beslissingen van de raadszitting in Wezembeek-Oppem van 27 juli 1990.

In Linkebeek werden de raadszittingen van 7 mei en 28 juni respectievelijk op 9 mei 1990 en 10 juli 1990 vernietigd, na klachten en op basis van objectieve feiten, die door de arrondissementscommissaris werden vastgesteld en gestaafd door de nodige stukken. Nadien heeft zich in het gemeentebestuur tegenover de genomen beslissingen een kleine guerrilla afgespeeld. Dat resulteerde in een afwijzing van een vordering in kortgeding op 12 november 1990. Buiten het feit dat er nog steeds administratief-rechterlijke problemen bestaan, omdat telkens slechts één lid van het college de vergadering voorziet en er nog altijd raadsleden zijn, die in een andere taal interveniëren, gebeurt alle besluitvorming thans in die gemeente in het Nederlands.

Wat Wezembeek-Oppem betreft waren de verhoudingen reeds een tijdje gespannen. Naar aanleiding van een reeks klachten heb ik de arrondissementscommissaris opdracht gegeven om vanaf 8 maart 1990 de raadszittingen bij te wonen. Het eerste verslag van de arrondissementscommissaris bevestigde de klachten en mede door de houding van bepaalde gezagsdragers was het duidelijk dat een optreden van mijnentwege zich meer dan opdrong. De raadszitting van 14 juni 1990 werd na een nieuwe klacht vernietigd. Deze principiële houding leidde er evenwel toe dat het college zich ook aan de wettelijke voorschriften houdt. Het verslag van de laatste gemeenteraad van 20 december 1990 bericht dat, ik citeer : Alle punten werden ingeleid, besproken en gestemd in het Nederlands. Op één kleine interventie van een raadslid na, die door mij niet werd gesanctioneerd, omdat deze interventie door mij conform mijn appreciatiebevoegdheid ter zake niet als essentieel voor de besluitvorming werd geacht. Dat neemt uiteraard niet weg dat ik

het verdere verloop van de raadszittingen in Wezembeek-Oppem en deze in Linkebeek, evenals in andere randgemeenten, op de voet blijft volgen, onder meer via de aanwezigheid van de arrondissementscommissaris. Bij recidieve zal onmiddellijk worden opgetreden.

Naast dit relaas van de problemen wil ik eraan toevoegen dat Sint-Genesius-Rode tot op heden een voorbeeld geweest en een illustratie is van het feit dat, indien het college de wil heeft de taalwetgeving te respecteren, deze ook kan worden gerespecteerd.

De arrondissementscommissaris is op mijn verzoek als waarnemer aanwezig in de raadszittingen en heeft tot taak een objectief verslag van het verloop ervan te geven. Dat laat mij toe onmiddellijk na de zitting over een objectief verslag van het verloop van de zitting te beschikken.

Mede op basis van deze verslagen, aangevuld met eventuele klachten en gestijfd met de noodzakelijke stukken oordeel ik of enig optreden, in welk vorm dan ook, zich opdringt. Over het algemeen blijkt uit de verslagen, dat er een wil bestaat uit hoofde van de schepencolleges om de taalwetgeving te respecteren, zonder dat de toestand als opgelost mag worden beschouwd. Op dat vlak deel ik uw bekommernis meer dan wie ook. Ik denk dat nog jaren parlementaire waakzaamheid zal nodig zijn om tot een echt genormaliseerde en aanvaardbare toestand te komen. Zodra mij berichten van nieuwe overtredingen of recidiven worden gemeld, zal ik overeenstemmend optreden. Indien het gaat om de ganse gemeenteraad zal ik niet aarzelen indien nodig alle gemeenteraadsbeslissingen te vernietigen.

Mocht de gemeente daarvoor onbestuurbaar dreigen te worden, dan ben niet ik maar is de gemeente daarvoor verantwoordelijk. Ik denk dat de meesten dat goed beseffen.

Ten derde vroeg u of wij zullen toegeven aan chantage in ruil voor de goedkeuring van bepaalde dossiers in Vlaamse gemeenten. Ik kan u onmiddellijk geruststellen : het ligt niet in mijn aard om ooit toe te geven aan

Van den Bossche

welke chantage dan ook, noch behoort het tot de geplogenheden van de Vlaamse Regering om haar politiek door welke dreigementen dan ook te laten beïnvloeden.

Wat uw vierde vraag betreft, namelijk of de Vlaamse Regering aan de dreiging van gemeentebesturen om Vlaamse manifestaties zal toegeven, verbind ik er mij toe om samen met andere collega's die ter zake verantwoordelijk zijn, elk binnen onze bevoegdheden, al het nodige te doen opdat dergelijke situaties zich niet kunnen voordoen.

Op uw vijfde, maar algemene vraag, kan ik antwoorden dat de Vlaamse Regering, in het bijzonder onder mijn impuls, de voorbije twee jaar de betrokken gemeentebesturen er steeds aan heeft herinnerd dat zij onder Vlaamse voogdij vallen. Dat gebeurde zowel door middel van omzendbrieven, bijvoorbeeld de omzendbrief van 21 maart 1989 mede ondertekend door collega Lenssens inzake het taalgebruik in de gemeenten en OCMW's, bij schrijven van de gouverneur op mijn vraag, bijvoorbeeld de brief van 31 oktober 1989, als door mijn herhaald optreden tegen de mij gesignaleerde overtredingen.

De Voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de Minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord.

Nochtans had ik ook graag vernomen of u, wanneer u een verslag van een arrondissementscommissaris hebt ontvangen waaruit blijkt dat de taalwetgeving werd overtreden, onmiddellijk optreedt of moet u ook een klacht hebben ontvangen.

De Voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Het volstaat dat ik een verslag van de arrondissementscommissaris heb ontvangen om op te treden. Gebeurlijk zal ik ook het verslag van de gemeenteraad onderzoeken, wat soms nodig blijkt. Trouwens, de meeste klachten

bereiken mij dezelfde dag, wat bewijst dat de enkele Vlaamse raadsleden in de betrokken gemeenten vrij alert zijn.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer L. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de overdracht van het personeel van de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel naar de Gewesten

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Leo Peeters tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de overdracht van het personeel van de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel naar de Gewesten.

De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel werd eind vorige eeuw, namelijk in 1896, opgericht als rechtsopvolger van de stad Brussel voor het beheer, de uitbouw en de uitbating van de haven en het kanaal tot de Rupel.

De NV is voor Brussel-hoofdstad, Noord-West Brabant en het hele Vaartland steeds een belangrijk factor geweest met betrekking tot de economische opbloei van de regio. Tevens had de maatschappij een belangrijk aandeel in de aanleg, exploitatie van infrastructuur en dergelijke meer, die noodzakelijk waren voor de industriële activiteit en de mobiliteit van de plaatselijke bevolking.

Naar de geest is de NV voor het Vlaams gedeelte zeer lang een instelling met een zuiver Brussels en francofoon etiket gebleven met een aantal niet onbelangrijke negatieve facetten voor de Vlamingen. In uitvoering van de begrotingswet van 24 juni 1987 is de verlenging van deze NV

als parastatale B met aangepaste statuten evenwel bekrachtigd bij koninklijk besluit van 16 november 1987. Aan Vlaamse zijde werd toen een minimale inspraak bekomen door de toetreding van de zeven kanaalgemeenten als aandeelhouder en met een vertegenwoordiging in de Raad van Bestuur.

De wet van augustus 1988 tot wijziging van de bijzondere wet met betrekking tot de hervorming der instellingen heeft de bevoegdheid voor Openbare werken en Verkeer, een belangrijke materie waaronder dus ook de activiteiten van deze NV Zeekanaal resorteren, naar de Gewesten overgedragen.

Bij de voorbereidende parlementaire besprekingen werd in verband met de NV gesteld dat de wet de mogelijkheid tot het behoud van deze instelling voorzorg mits evenwel herstructurering en aanpassing van de statuten.

Zoals de Brusselse Executieve heeft ook de Vlaamse Executieve op 15 maart 1989 beslist goedkeuring te hechten aan het principe de NV Zeekanaal op te splitsen. In het licht van deze ontwikkeling was de Minister trouwens te gast op een werkvergadering van de NV en vertegenwoordigers van de Vlaamse kanaalgemeenten. De Minister werd in kennis gesteld van de verzuchtingen van de maatschappij met betrekking tot de dringende infrastructuurwerken zoals bijvoorbeeld de sluis van Hingene, van de wens van de kanaalgemeenten om verder bij het beleid te worden betrokken en ook, niet onbelangrijk, van de diverse aspecten met betrekking tot de overdracht van het personeel naar een nieuwe maatschappij.

Een werkgroep ad hoc werd ingevolge een beslissing van de Vlaamse Executieve belast met een grondig onderzoek van de toekomstige beheersstructuur van de aan het Vlaams Gewest over te dragen infrastructuur en bracht volgend advies uit : als optimale beheersstructuur wordt geopteerd voor een gewestelijke instelling van openbaar nut met een eigen beheersorgaan die de opdracht van de huidige n.v. in het Vlaams Gewest overneemt.

L. Peeters

Met ingang van 17 april werd een regeringsafgevaardigde belast met de voorbereiding van de ontbinding van de huidige n.v. en bij koninklijk besluit van 14 december 1990 werd de wijze vastgesteld waarop de personeelsleden van de n.v. overgaan naar respectievelijk het Vlaams en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Tijdens een tweede bijeenkomst met de afgevaardigden van de kanaalgemeenten werd deze vraag voor een snelle overdracht nog iets nadrukkelijker gesteld. Tegelijkertijd werd tijdens deze bijeenkomst aangedrongen op een spoedige oplossing om aldus een einde te stellen aan het huidige vacuüm en de onzekerheid waarin men is terechtgekomen. Hierbij werd uitgegaan van de idee om de nieuwe Vlaamse maatschappij een eigenheid te geven waarbinnen de streekgebondenheid goed herkenbaar blijft en alleszins verder de mogelijkheid te behouden om actief te zijn in de commerciële sector.

In uitvoering van het koninklijk besluit van 14 december 1990 werd aan de personeelsleden een keuzeformulier voorgelegd. Daarin wordt bepaald dat de Nederlandstalige personeelsleden worden verzocht om voor 14 januari te laten weten of zij naar het Brussels Gewest wensten overgedragen te worden en dit naar één van de betrekkingen die in de dienstorder werden opgegeven. De dienstorder — die trouwens voor een tweede maal wordt verspreid onder de personeelsleden en voor enige verwarring zorgde, bevat uitsluitend de graden voor administratief personeel en meesters-, vak- en dienstpersoneel voor het Brussels Gewest. De personeelsleden zijn totaal niet geïnformeerd over hun verdere toekomst en mogelijkheden in het Vlaams Gewest. Op die manier is het quasi onmogelijk om een verantwoorde keuze te maken, vermits er totaal niets is geweten over de aard van de nieuwe maatschappij, het kader, de graden enzovoort in Vlaanderen.

Derhalve wens ik aan de Minister de hiernavolgende vragen voor te leggen.

Ten eerste, wat is de huidige

stand van zaken in verband met de verdere opsplitsing van de maatschappij ? Voor het Brussels Gewest is er reeds duidelijkheid. Waarop wordt er gewacht om voor Vlaanderen te beslissen ?

Ten tweede, kan er reeds uitsluitel worden gegeven over de nieuwe structuur die voor het Vlaams Gewest van toepassing zal zijn ? Of kan de Minister hier dan toch toelichten welke voorstellen hij ter zake heeft geformuleerd ?

Ten derde, de Nederlandstalige personeelsleden kregen reeds twee maal een keuzeformulier. Ik heb reeds gezegd dat het verwarring veroorzaakte. Kunnen de personeelsleden niet worden geïnformeerd over de mogelijkheden in het Vlaams Gewest ?

De personeelsleden onderwerpen aan en verplichten tot een keuze, zonder informatie, zonder inzicht over de toekomst van de instelling waar zij tewerkgesteld zijn, is totaal onverantwoord. Kan aan de huidige Nederlandstalige personeelsleden van de maatschappij de zekerheid worden gegeven dat hun standplaats behouden blijft langsheen het kanaal, indien zij worden toegewezen aan het Vlaams Gewest ? Hierover bestaat een grote bezorgdheid. De personeelsleden van het Brussels Gewest zijn er, wat dit betreft, duidelijk beter aan toe zijn.

Reeds geruim tijd gebeuren er geen wijzigingen in de loopbaan van de personeelsleden. Wanneer wordt op dit vlak de normale werking hersteld ? U zal met mij toegeven dat hierdoor motivering en inzet verdwijnen en dat dit vacuum niet mag aanslepen.

Wat heeft het Vlaams Gewest voorzien voor de werkingskosten van het Vlaams gedeelte van de maatschappij, meer bepaald om de uitbetaling van de lonen verder te waarborgen ? U zal allicht begrijpen dat dit voor maatschappij en personeel een belangrijke zorg is.

Tenslotte wens ik te vernemen of de voorlaatste paragraaf van artikel 2 van het koninklijk besluit in die zin moet worden geïnterpreteerd dat voor graden waarvoor slechts één

personeelslid in aanmerking komt, dit personeelslid automatisch wordt overgedragen naar het Brussels Gewest.

Mijnheer de Minister, graag ontving ik een duidelijk antwoord op de vragen die ik hier heb gesteld, in het belang van de talrijke personeelsleden die in een onzekere positie verkeren en bijzonder ongerust zijn.

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de Voorzitter, wat de huidige stand van zaken in verband met de verdere opsplitsing van de maatschappij betreft, kan ik u mededelen dat in de wet van 19 januari 1990 de nationale wetgever besliste de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel af te schaffen op een door de Koning bepaalde datum. De beide betrokken Gewesten hebben tevens hun goedkeuring gehecht aan het principe van de splitsing. Daarom wordt in beide Gewesten de oprichting van een opvangstructuur voorbereid.

Ondertussen werden twee commissarissen aangesteld, met name heren Bouchat en Missant, die belast zijn met de voorbereiding van de opsplitsing. Een tweede tussentijds rapport van hun werkzaamheden wordt eerst-daags verwacht.

Ondertussen werd het Vlaams personeel in de gelegenheid gesteld een keuze te doen om al of niet in het Brussels Gewest tewerkgesteld te worden.

Wat de nieuwe structuur die voor het Vlaams Gewest van toepassing zal zijn, betreft, heb ik mij voorgenomen binnen enkele weken aan de Vlaamse Executieve een concreet voorstel te doen voor een opvangstructuur die over dezelfde exploitatiemogelijkheden zou beschikken als de huidige vennootschap. Het personeel van de NV Zeekanaal zal door deze instelling overgenomen worden. De nodige documenten daartoe worden nu voorbereid. Indien de Vlaamse Executieve mijn voorstel aanvaardt, zou een nieuwe parastatale instelling opgericht naar analogie met de Dienst voor de Scheepvaart, doch met een ruimere territoriale bevoegdheid.

Sauwens

Zoals dit ook het geval is in de NV Zeekanaal, zouden de kanaalgemeenten in de Raad van Bestuur vertegenwoordigd zijn. Zolang de beslissingen niet genomen zijn kan ik uiteraard geen definitief uitsluitel geven. Alle statutaire personeelsleden zullen door deze nieuwe instelling overgenomen worden. Zij zullen daarbij in de mate van het mogelijke op hun huidige standplaats worden gehandhaafd.

In het koninklijk besluit van 26 november 1990 wordt uitdrukkelijk bepaald dat de overgedragen personeelsleden hun hoedanigheid, hun graad en hun administratieve en geldelijke anciënniteit behouden onverminderd de toelagen, vergoedingen, premies en andere voordelen die hen werden verleend.

Wat de individuele ongerustheid betreft meen ik dat het koninklijk besluit dat in de overheveling voorziet heel wat waarborgen biedt, die overigens door ons werden geëist. Er moest twee keer een keuzeformulier worden ingevuld : een eerste keer bij wijze van proef om een idee te krijgen van de reacties en een tweede keer officieel dan, na het verschijnen van het koninklijk besluit.

Op de vraag of de Nederlandstalige personeelsleden van de maatschappij zekerheid van standplaats behouden, moet ik neen antwoorden. De andere ambtenaren van het departement Leefmilieu en Infrastructuur hebben die evenmin. Werkzekerheid wordt gewaarborgd, zekerheid over de standplaats niet. In overleg met de vakbonden zal aan het personeel van het Bestuur der Waterwegen een zekere mobiliteit worden gevraagd. Een herstructurering van de administratie vergt vanzelfsprekend zekere aanpassingen, maar het spreekt vanzelf dat wij met sociale bekommernissen maximaal rekening zullen houden. De NV Zeekanaal zal net zoals de andere diensten van de Vlaamse Gemeenschap, worden behandeld.

Op uw schriftelijke opmerkingen dat er in de jongste drie jaar geen bevorderingen zijn gebeurd, moet ik antwoorden dat die recentelijk nog wel zijn gebeurd waar het statuut en het

kader zulks toelieten. Ook na de overheveling van de NV Zeekanaal naar het Vlaams Gewest zullen zich nog een aantal mogelijkheden voordoen waarop personeelsleden van de vroegere n.v. op in kunnen spelen. Trouwens, de opname in een groter geheel zal mogelijkheden bieden die er thans niet zijn, vermits de NV Zeekanaal mag rekenen op een overname van personeel door het Vlaams Gewest van bijna 75 ten honderd. De personeelsleden zullen in het bestuur van Waterwegen worden opgenomen, waar zij veel meer toekomstmogelijkheden krijgen indien zij daarvoor de nodige capaciteiten hebben.

U vraagt mij ook welke maatregelen werden getroffen om de uitbetaling van de lonen verder te waarborgen. Alle nodige maatregelen worden getroffen om de continuïteit van de werking van de maatschappij te verzekeren. De werkgelegenheid van het Vlaams personeel loopt hierbij geen enkel gevaar. Bij de ontbinding van de maatschappij zullen zij ofwel door de op te richten dienst voor de Scheepvaart of door het Vlaams Gewest worden overgenomen.

Wat artikel 2, voorlaatste paragraaf van het koninklijk besluit betreft, moet ik u verwijzen naar de heer Staatssecretaris Dupré, belast met de herstructurering van het Ministerie van Openbare Werken. Voor zover ons bekend doet het specifiek geval dat u beschrijft zich niet voor. Het zou betekenen dat het Brussels Gewest een Vlaams ambtenaar tegen zijn zin kan opeisen. Moest dit geval zich voordoen, dan zal ik mij tegen deze interpretatie verzetten.

Tenslotte wens ik nog eens te herhalen dat de NV Zeekanaal kadert in het nieuw vervoersbeleid, waarbij de binnenvaart absoluut moet worden gepromoot en uitgebouwd, zodat hij een antwoord kan bieden aan het toenemend vrachtvervoer via de weg. Wij geloven in de infrastructuur die de NV Zeekanaal in de loop der jaren heeft uitgebouwd. Vandaar de beslissing van de Executieve om de werken aan de sluis van Hingene eindelijk door te zetten binnen een haalbare timing, met de bedoeling deze sluis in 1994 operationeel te maken.

Wij geloven ook in een nieuwe, meer commerciële en agressieve aanpak van het Bestuur der Waterwegen en de diverse parastatales om de honderden miljarden die in het verleden werden geïnvesteerd in de infrastructuur meer rendabel te maken en de promotie van de binnenvaart met onze eigen diensten, zowel als met die van de parastatalen, te organiseren.

De beslissing wordt goed voorbereid. Dit dossier is niet gemakkelijk, vooral niet inzake de verdeling van het patrimonium. Ter zake is er een dispuut en dat is de reden waarom de commissarissen die zijn aangesteld voor de vereffening en opsplitsing hun werk nog niet hebben kunnen beëindigen. Er moet nog gediscussieerd worden met de vertegenwoordigers van het Hoofdstedelijk Gebied over een aantal aspecten, waarbij territorialiteitsbeginselen en aandelen mee in de balans worden gelegd. Eens deze operatie binnen enkele weken wordt afgerond, zullen wij kunnen beschikken over een nieuwe en betere organisatie van onze diensten, waarbij de ruggegraat zal geleverd worden — zeker in Brabant — door wat de NV Zeekanaal aan personeel, aan patrimonium en aan organisatiestructuur uit het verleden kan aanbrenghen.

De Voorzitter : De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters : Mijnheer de Minister, ik weet niet of u zich voldoende bewust bent van de ongerustheid en de onduidelijkheid van de personeelsleden. Zij krijgen een keuzeformulier waarin zij wel kunnen opteren voor het Brussels Gewest, waarin zij ook weet hebben van het kader binnen het Brussels Gewest, maar indien zij zouden opteren weten zij nog niet welke de aard is van de maatschappij en het kader. Het is totaal onverantwoord personeelsleden een dergelijk keuzeformulier voor te leggen op het ogenblik dat er nog geen duidelijkheid is over de structuur voor Vlaanderen zelf. Trouwens, vele personeelsleden hebben zeer uitdrukkelijk voorbehoud gevraagd en zij rekenen op een eerlijke kans.

Ik denk dat op informatief vlak naar de Vlaamse personeelsleden toe echt

L. Peeters

iets moet gebeuren, waarbij hen wordt gewezen op hun mogelijkheden.

Inzake de standplaats hebben zij er alle belang bij voor Brussel te kiezen want dan zijn zij zeker dat zij in deze regio blijven, zoniet kunnen zij in het Vlaams Gewest verwezen worden naar gelijk welke standplaats in het Vlaams Gewest., Dat is de situatie. U zou deze personeelsleden moeten wijzen op de mogelijkheden die er ook zijn binnen het Vlaams Gewest want daarover is er op dit ogenblik geen enkele duidelijkheid.

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de Voorzitter, ik wijs er nog kort op dat ik begrip heb voor de syndicale ondertoon van deze uiteenzetting.

Ik bevestig dat in de overgangsfase van de regionalisering het uittekenen van het nieuwe personeelskader en het affecteren van personeelsleden enige onrust in alle diensten veroorzaken. Wat dat betreft is de NV Zeekanaal dus geen uitzondering. Voor de procedure om aan de individuele personeelsleden de mogelijkheid te geven te kiezen voor het Hoofdstedelijk Gebied of voor het Vlaams Gewest is onder meer door de vakbonden gepleit. Wie proble-

men heeft met de eigenlijke procedure, zoals die is vastgelegd in een koninklijk besluit, moet daarover een interpellatie houden in het Nationaal Parlement. Daarover kan u dus Staatssecretaris Dupré ondervragen.

Ik kan alleen bevestigen dat aan de individuele bekommernissen van de personeelsleden van de NV Zeekanaal ten volle zal worden tegemoet gekomen in de nieuwe structuur van de Vlaamse administratie. Ik verklaar duidelijk dat het mijn bedoeling is om parallel met de dienst voor Scheepvaart, die zeer goed werkt in de provincies Antwerpen en Limburg, ook voor de provincies Brabant, Oost- en West-Vlaanderen een nieuwe gelijkaardige structuur op te zetten. Hierdoor zullen onder meer de promotiemogelijkheden van de huidige personeelsleden van n.v. Zeekanaal groter zijn dan in het vrij beperkte kader van de huidige n.v. Ik heb begrip voor de vragen die werden gesteld. Ik zal mijn diensten vragen de informatie die ik vandaag heb gegeven, op een duidelijke en verstaanbare wijze aan de personeelsleden over te brengen. Ook het overleg ter zake met de vakbonden moet voldoende waarborg bieden voor de doorstroming van de informatie.

De Voorzitter : De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters : Mijnheer de

Voorzitter, mijnheer de Minister, ik neem de bewering niet als mijn betoog een syndicale ondertoon hebben. Ik wil enkel de belangen van alle Nederlandstalige personeelsleden van deze maatschappij verdedigen die enkel duidelijkheid kregen vanwege het Brussels Gewest maar niet vanwege de Vlaamse Gemeenschap.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

- **De vergadering wordt gesloten om 17.15 uur.**
